

Er nogle af eliterne ved at komme til fornuft?

Den 10. december (EIRNS) – Måske er det tydeligste bevis på, at Præsident Biden rent faktisk forsøger at stoppe 3. verdenskrig en overskrift i dag i Londons førende avis, *Daily Telegraph*: »Joe Bidens tilbud om NATO-forhandlinger for at undgå en russiske invasion af Ukraine er en stor sejr for Vladimir Putin.«

Bidens meddelelse, efter topmødet med Putin den 7. december, at et møde snart ville finde sted mellem USA, Frankrig, Tyskland, Italien og Storbritannien, sammen med Rusland, for at diskutere Putins opfordring til lovbundne garantier om, at NATO hverken ville bevæge sig tættere på den russiske grænse eller opstille store våbensystemer på dets grænse, har sendt kuldegysninger gennem de angloamerikanske, imperiale institutioner. Den russiske *Telegraph*-korrespondent, Roland Oliphant, havde følgende at sige: »Russiske diplomater/embedsmænd/hvem som helst fortæller mig, at de har ønsket at have denne samtale bogstavelig talt i årevis. Jeg troede aldrig, at de ville få den, men nu sker det.«

Flere russiske embedsmænd har udtrykt »forsigtig optimisme« om, at den ekstremt farlige fremstormen mod militærkonfrontation kan vendes rundt. Som udtrykt af Senator Vladimir Dzhubarov, viceformand for den Russiske Føderations Udenrigskomiteé: »Det der er betryggende er, at Biden i sidste ende er en politiker fra den gamle skole... Vi håber, at den kloge Biden vil forhindre, at den røde linje bliver overskredet.«

Fareniveauet kan ikke overdrives. Sergej Ryabkov, Ruslands viceudenrigsminister, fortalte føderationsrådet den 9. december: »Uheldigvis oplever vi, at vores advarsler bliver ignoreret, og NATO's militære infrastruktur rykker så tæt på

os som muligt.« Spurgt om dette kunne nå samme niveau som Cuba-krisen i 1962, sagde Ryabkov, at det fuldt ud var muligt, »hvis kammeraterne på den anden side ikke forstår det og fortsætter med at gøre hvad de gør... Det ville være diplomatiets komplette fiasko, en udenrigspolitisk fiasko, men der er stadig tid til at forsøge at nå en aftale baseret på fornuft... Folk indser, at det ikke kan fortsætte længere i den retning.«

I 1962 undgik Præsident John Kennedy og sin bror, Robert, den daværende justitsminister og præsidentens tætteste rådgiver, med nød og næppe krig mod Sovjetunionen gennem klogt, og stille, diplomati, som gjorde en ende på et atomart opgør, gennem kompromis. Oliver Stone, der har udgivet filmen med titlen: »Gensyn med JFK, en dokumentar« (»JFK Revisited, A Documentary«), 30 år efter sin berømte film, »JFK«, fra 1991, påpegede den 6. december, at »efter Kennedy blev dræbt har ingen amerikansk præsident, ikke én – tænk over det – været i stand til at røre det militære kompleks, eller dette efterretningskompleks«. Om »politikeren fra den gamle skole«, Joe Biden, vil være i stand til at gentage Kennedys diplomati i det nuværende atomare opgør – denne gang både med Rusland og Kina – vil afhænge af niveauet af internationalt pres, dels fra en oprørt amerikansk befolkning, som nu begynder at vågne op på grund af det sammenbrud, der finder sted i næsten alle dele af livets facetter i USA selv, samt fra et internationalt samfund, der i stigende grad er blevet klar over, at USA er på vej mod en krig, som kunne gøre en ende på civilisationen, som vi kender den.

Indenfor de sidste to uger har en førende, amerikansk diplomat og en forhenværende ledende CIA-medarbejder ladet sig interviewe af *EIR*, og begge har sendt advarsler gennem denne platform om, at der er galninge i magtpositioner, som forsøger at få landet i krig mod Rusland, Kina og Iran.

Ambassadør Chas Freeman, der spillede en vigtig rolle i påbegyndelsen af relationer med Kina i 1970'erne og i at formulere de amerikanske relationer med både Kina og Taiwan på det tidspunkt, fortalte *EIR* den 29. november, at Trump- og Biden-administrationerne er trådt over den »røde linje«, hvilket kunne fremprovokere en krig mod Kina: »Hvad det ømfindtlige spørgsmål om Taiwan i de amerikansk-kinesiske relationer angår, accepterede USA grundlæggende set tre betingelser: ét, at vi ville afslutte relationerne med Taipei; to, at vi ville tilbagetrække alt militærpersonel og anlæg på øen; og tre, at vi ville opgive vores forsvarsforpligtelser til øen. Vi er nu trådt tilbage fra hver eneste af de forpligtelser.«

Graham Fuller, en specialist i Islam, som tjente 20 år i CIA, herunder fire år i Hongkong, fortalte *EIR* den 9. december (et interview der snart vil blive udgivet), at USA's eliter er blevet ude af stand til at acceptere, at nationen ikke længere er den eneste, herskende magt i verden, og at Kina er opstået som »næsten ligeværdig« konkurrent indenfor næsten hvert eneste område. Hvis USA ikke formår at »dæmpe sin retorik«, advarede han, så kunne konsekvensen blive en katastrofe. Han tilføjede, at det at kalde Iran for en »terrorstat« er grotesk, mens det at anklage Kina for folkemord mod uighurerne var latterligt.

Både Chas Freeman og Graham Fuller tror ikke, at Præsident Biden ønsker en krig, men ingen af dem har tiltro til, at han kan overvinde afhængigheden af krig blandt USA's eliter og det militære industrielle kompleks. Faren er stor, og i sådanne historiske situationer er hvert individs potentielle magt langt større, eftersom en bekymret og skræmt befolkning leder efter sandheden bag løgnene, der kommer fra politikerne og medierne. Det er på tide at lytte til Lyndon LaRouches vise ord.

Picture: NATO Headquarters, Public picture

Fire minutter i midnat: Hvor tætte er vi egentlig på atomkrig?

Den 8. december (EIRNS) – Både Præsident Joe Biden og Præsident Vladimir Putin kommenterede offentligt i dag angående det egentlige indhold af deres diskussion ved topmødet i går. Biden bekendtgjorde, at han arbejder på at sætte et yderligere topmøde op for at diskutere de røde linjer, som bekymrer Rusland, i forbindelse med Ukraine og NATO. »Den gode nyhed er, at indtil videre har vores hold haft løbende kontakt«, sagde Biden, og tilføjede at han håber på at kunne meddele før den 10. december, at der vil være et topmøde indenfor kort tid, som involverer Rusland, USA og mindst fire store NATO-allierede lande for at tage hånd om »Ruslands bekymringer i forhold til NATO« og forsøge at »bringe temperaturen ned langs østfronten«.

Præsident Putin forklarede i dag hvad bekymringerne i forbindelse med de røde linjer er: »Det ville være kriminel passivitet fra vores side slapt at betragte, hvad der finder sted« i Ukraine, sagde han, og fortsatte: »Vi har ret til at sørge for vores egen sikkerhed. Amerikanske/NATO-våben er problemet«. Som Putin gentagne gange har forklaret, vil NATO's udvidelse helt op til Ruslands grænse i løbet af de sidste 20 år, og nu den direkte trussel om, at Ukraine kunne tilslutte sig NATO, eller amerikanske og NATO-tropper på dets territorium, gøre Rusland umulig at forsvare – undtagen via brugen af hypersoniske atomvåben. Hver side ville så have atomvåben med en flyvetid indenfor 5 minutter af hinanden, bemærkede Putin.

Eller ville det være fire minutter?

Lige efter gårsdagens topmøde meddelte Kreml-assistenten, Juri Ushakov, pressen, at Biden fortalte Putin ved deres topmøde, at han ville diskutere NATO's østlige udvidelse med sine allierede kollegaer. Det ser ud til at være blevet bekræftet af Bidens egne kommentarer i dag.

Men fra Washingtons side kommer løgnene hurtigt og tætpackede – og signaliserer den enorme fare for krig, der ikke blot stadig eksisterer, men forøges hver time. Krigspartiet har taget initiativet til fuldstændigt at tage kontrollen over den strategiske politik ud af Bidens hænder og øjeblikkeligt optrappe provokationerne mod både Rusland og Kina til bristepunktet. Udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, deltog i topmødet med Putin og agerede som Bidens støttepædagoger igennem hele forløbet, imens Putin sad alene. Blinken og Sullivan dukkede dernæst frem fra mødet for omgående at løbe til pressen for at udtale sig om hvad der angiveligt skete på topmødet – og undgik at nævne det planlagte møde, der skulle tage hånd om Ruslands bekymringer.

I stedet sagde Sullivan, at Biden læste Loven om Optøjer (Riot Act) op for Putin. Blinken var iskold og klar i sin levering af trusler og advarsler til både Rusland og Kina, og bebrejdede dem for kriserne i henholdsvis Ukraine og Taiwan, og truede med et frygteligt amerikansk svar på nogen form for militære træk, som de lande muligvis kunne fortage sig. Blinken var særlig skamløs angående etablisementets gambit med tilbagetrækningen fra Afghanistan, og argumenterede sågar, at det amerikanske folk stadig har »en appetit... for at genetablere os i udlandet igen, hvis det bliver nødvendigt« – altså, at påbegynde nye flerårige krige; blot, at det denne gang ville være direkte mod Rusland og Kina, præcis som Lyndon LaRouche allerede havde advaret var den sande strategiske

hensigt bag provokationerne i Libyen, Irak, Syrien, Afghanistan, m.m.

Medmindre der er en seriøs opposition i USA mod en sådan krig mellem stormagterne, så vil det ske, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Ukraine-krisen er langt fra overstået, og krigspartiet, anført fra London, er i gang med at hæрге, som dette kan ses med Blinkens trusler mod både Rusland og Kina, samt hans utilslørede hensigt om at udsulte den afghanske befolkning indtil de underkaster sig – hvis ikke dét er en Nürnberg-forbrydelse, er der intet der er. Vil amerikanerne bare kigge den anden vej, mens en senator, Robert Wicker fra Mississippi, på nationalt TV udtaler: »Jeg ville ikke udelukke amerikanske tropper på fastlandet« i Ukraine, og at USA heller ikke skulle »udelukke anvendelsen af atomvåben, som de første« (»first-use nuclear action«) for at afskrække Rusland?

Zepp-LaRouche advarede yderligere, at hvis dette fortsætter meget længere, så vil lande i Europa, hvor atomvåben er opstillet, snart ophøre med at eksistere. På begge sider af Atlanterhavet burde det begynde at gå op for folk, hvad eksistensen af hypersoniske våben rent faktisk betyder.

I sit ugentlige webcast sammenfattede Zepp-LaRouche i dag situationen og opfordrede til handling:

»Min vurdering [af topmødet] er, at vi stadig sidder på en vulkan med en potentiel atomkrig... Jeg mener, at dette alt sammen er ekstremt farligt, og vi har omgående brug for en ny sikkerhedsarkitektur i Europa og i Eurasien, som udelukker den mulige fare for atomkrig... Forhåbentlig vil fornuften sejre og denne utroligt farlige situation forvandles til noget andet.«

Hun mindede lytterne om sit forslag om Operation Ibn Sina, hvor verdens stormagter ville arbejde sammen for at stoppe den faretruende massedød i Afghanistan, og forsyne det land med et moderne sundhedsvæsen, tilstrækkelige fødevarer og den

nødvendige infrastruktur for at muliggøre dette.

»Under pandemiens betingelser – hvilket ikke kun berører sundhed, men er en komplet trussel mod økonomien, som vi ser det i mange lande – er den eneste måde at italesætte de mest presserende spørgsmål som menneskeheden står over for, at sige: Vi bliver nødt til at fokusere på menneskehedens fælles mål, navnlig at overvinde pandemien, og vi bliver nødt til at arbejde sammen internationalt. Dette ville være et skridt i retningen af at overvinde denne vanvittige, ekstremt farlige geopolitiske konfrontation.«

Zepp-LaRouche opfordrede lytterne til, sammen med Schiller Instituttet, at mobilisere for at stoppe faren for en atomkrig. »Og samarbejde med os om Operation Ibn Sina, fordi det er et skridt i retningen af at afmontere en ellers ekstremt farlig situation.«

**En ny æra efterlyser:
Vil fredeligt samarbejde
erstatte imperiets
regimeskifte-krige?
Schiller Instituttets
ugentlige dialog med Helga
Zepp-LaRouche den 2.**

september 2021

HARLEY SCHLANGER: Hej jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. Det er den 2. september 2021.

Helga, du har i de seneste uger gentagne gange understreget, at vi nu befinder os på det punkt, hvor et faseskift finder sted i verden. Vi så noget af en anerkendelse heraf forleden dag i præsident Bidens kommentarer, at æraen med at indsætte militæret til regimeændringer er forbi. Hvor står tingene så, hvad angår dette spørgsmål om et skifte til en ny æra?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er mange forskellige reaktioner – først og fremmest synes jeg at det er ganske bemærkelsesværdigt, at præsident Biden ikke alene erklærede, at Afghanistan-missionen var slut, men hele æraen med "nationbuilding". Nu skal det ord ses lidt nærmere efter, for det, som disse mennesker kalder "nationbuilding", har intet at gøre med national opbygning eller opbygning af en nation. Det er en slags syllogisme for regimeskifte, humanitær intervention, at forsøge at omdanne fremmede lande efter en militær intervention i henhold til værdisystemet i det liberale Vesten, og det er meget klart, at den model er helt og aldeles mislykket. Der er faktisk en generel erkendelse af, at dette er tilfældet, 20 års krig for ingenting, eller faktisk med mange døde mennesker, mange mennesker fordrevet, men der er endnu ikke nogen reel erkendelse – jeg mener, der er forskellige reaktioner. For eksempel er det, som jeg lige nu er mest bekymret for, at selvom det er klart, at USA, briterne, NATO generelt, vil opgive disse intervenerende krige, som Afghanistan, Irak, muligvis endog Syrien, så er det desværre en ændring de foretager for at koncentrere sig om de virkelige konkurrenter, nemlig Rusland og Kina, og især Kina; og et skifte til Stillehavet.

Hvis det nu er den eneste lektie, vi har lært af denne katastrofe, er vi ikke meget bedre stillet, fordi målet eller tanken om, at Vesten kan dæmme op for Kinas fremgang, er en idé, der er lige så dømt til at mislykkes som Afghanistan-krigen, men med endnu større konsekvenser; for, som vi ser omkring konflikten med Taiwan, er potentialet for at en sådan konfrontation kan føre til en atomkrig desværre meget stort. Og adskillige militære ledere og også andre personer har for flere måneder siden advaret om, at denne fare er meget høj. Jeg synes absolut ikke vi burde have dette, men det er stadig på dagsordenen.

Når man ser på situationen i Afghanistan som sådan, er der også meget, meget forskellige reaktioner. Briterne er fuldstændig hysteriske over, at Biden ikke rådførte sig med dem, og at han ikke informerede dem; der er nu artikler i {Financial Times} og i {New York Times}, der sidestiller Biden med Trump. Jeg finder dette meget – hvis situationen ikke var så alvorlig, ville jeg næsten grine og synes det var meget ironisk. De beskylder nu Biden nu for at være pro-irsk, anti-britisk. Så alt dette foregår. Så briterne er generelt hysteriske, fordi de ved, at det såkaldte "Global Britain" uden USA bare er to tomme ord uden noget bag.

Så, naturligvis, det amerikanske militær, der er nogle mennesker i militæret, og der er faktisk en gruppe, som er dannet omkring Petraeus, tror jeg, der bebrejder Biden, at dette var den største fejl, at USA skulle være blevet der for evigt. Nu er det "betonhovederne", som vi ville have kaldt dem i forbindelse med Berlinmurens fald, "{Betonköpfe}": de mennesker, der ikke er villige til at lære noget uanset hvad. Men der er også, vil jeg sige, ærlige militærfolk, der deltog i dette, og de er fuldstændig rådvilde, fordi de ikke rigtigt forstår, hvad der gik galt og så videre.

Så der er alle disse forskellige reaktioner, og jeg synes, at det, der stadig absolut mangler, er en grundlæggende erkendelse og analyse af, hvad der gik galt: Hvorfor er der

denne vestlige indsats for at omdanne verden i henhold til "retten til at beskytte", humanitær intervention, at pålægge lande, der har en helt anden kultur, såkaldt vestligt demokrati på. Briterne var for den sags skyld ikke i stand til at erobre Afghanistan i det i det 19. århundrede med tre forsøg; Sovjet var ikke i stand til at gøre det, og nu har NATO og den stærkeste militære magt på planeten, USA, heller ikke været i stand til at gøre det. Så måske burde man én gang for alle lære den lektie, at ideen om humanitære interventioner og forsøg på at pålægge vestlige værdier ikke virker. Det er den første lektion, men det er bare det første trin, og det andet trin må naturligvis være, hvad der skal sættes i stedet? USA brugte 2 billioner dollars på Afghanistan i 20 år. 'Council on Foreign Relations' hævder tilmed, at det var \$ 2,3 billioner; Tyskland brugte i alt 18 mia. Euro, og resultatet er forfærdeligt.

Hvad er resultatet? Afghanistan har nu 14 millioner mennesker, der er udsat for sult, ifølge David Beasley, lederen af Verdens Fødevareprogram, 500.000 fordrevne, 4 millioner er i fare for at dø i år, hvis der ikke sker en større ændring i politikken, herunder fødevarehjælp. Så dette er et forfærdeligt resultat. Disse penge var naturligvis meget dårligt givet ud.

Så jeg mener, at hvad der virkelig kræves, og dette er en appel til vores seere om at hjælpe med at foranledige dette, hvad der virkelig kræves, er en grundlæggende analyse af, hvad der gik galt i Afghanistan, men også i Irak, Syrien, Libyen og alle de andre større indgreb, for medmindre man først har klarhed om det, kan man ikke rette fejlene...

SCHLANGER: Der er så mange ironier her, jeg vil bare pege på et par: Den ene er mennesker der siger, at vi skal beholde tropper derude, vi burde ikke have forladt landet, for ISIS og al-Qaeda kommer til at dukke op igen – ISIS og al-Qaeda har været der førhen; de er der stadig! Mens vi havde tropper, var de der stadig. Så tanken om, at flere tropper simpelthen

betyder, at de klammer sig til tanken om, at der kan være en militær løsning, og det har meget at gøre med de enorme mængder af penge, der ender med at gå i hænderne på 'Beltway-konsulenterne' og så videre.

Den anden ting, jeg finder aldeles ironisk, er mennesker der siger: "Vi skulle have været blevet for at forsvare det afghanske folks rettigheder". Altså, som du påpeger, er der millioner som trues af sult, og alligevel tilbageholder de samme mennesker, der siger at vi skal "forsvare" dem, økonomiske midler! Man har, tror jeg, en rapport om mængden af pengemidler, der tilbageholdes fra Afghanistan.

ZEPP-LAROCHE: Ja, jeg mener, at den amerikanske centralbank tilbageholder 9 milliarder dollars i aktiver tilhørende Afghanistan, og de hævder at de tilbageholder de disse penge, fordi de ikke anerkender Taliban som den legitime regering. IMF tilbageholder 400 millioner dollars i form af 'special drawing rights'. Så dybest set kommer det ned til økonomisk krigsførelse. Og Taliban har på den anden side meget klart givet udtryk for, at de vil etablere et fuldgældigt finanssystem. Og Taliban er muligvis ikke, hvad nogle ville ønske – tydeligvis ikke. Men på dette tidspunkt kommer den virkelige terrortrussel ikke fra Taliban, den kommer fra ISIS, al-Qaeda og andre terrorgrupper, som straks vil fremstå som en langt større trussel, hvis Taliban bliver kastet ud i kaos af denne økonomiske krigsførelse.

Så Taliban har meget tydeligt givet udtryk for, at de er meget interesserede i økonomisk genopbygning af landet, og det er også den eneste måde: Vores holdning – og vi havde fremsynet til at afholde en meget omfattende begivenhed med Schiller Instituttet den 31. juli, der foreskrev præcis hvilken form for genopbygning og økonomisk program der er behov for, og det er stadig hovedtrækkene for, hvad der må gøres. Så jeg synes, det er meget godt og interessant, at den russiske ambassadør i Afghanistan, Zamir Kabulov, kræver at disse indefrosne aktiver frigives som det første skridt. Jeg

tror, at den tyske deltagelse i ikke alene den humanitære bistand, men også i det der kaldtes udviklingsbistand – som var visse projekter, der nu er afbrudt – skal fortsætte! Det er dumt: Det værste, man kan gøre lige nu, er at øge den økonomiske ustabilitet i et land, hvor halvdelen af befolkningen går sulten i seng hver dag. Det kan kun føre til kaos, og terroristerne vil vinde, for den, der ønsker at destabilisere situationen, får meget lettere ved det, hvis folk er på sultegrænsen.

Kabulov forlangte også, at der blev afholdt en øjeblikkelig international konference for at diskutere, hvilke former for udviklingsprojekter der vil være nødvendige for at vende den alvorlige økonomiske udvikling, og det kan jeg kun tilslutte mig: Vi har allerede grundlæggende i grove træk præciseret den slags projekter, korridorer, infrastruktur. Og frem for alt skal vi starte med at opbygge et moderne sundhedsvæsen, for bortset fra sulten er Afghanistan naturligvis – som alle andre lande – ramt af COVID-19-krisen. Og hvis man derfor fra vestlig side ville vise et tegn på god vilje, ville det bedste være, at vi tilbyder bygningen af flere moderne hospitaler, uddannelsesprogrammer for læger, sygeplejersker, unge mennesker, der kan hjælpe med det; og at vi er villige til at samarbejde med Rusland, med Kina, Pakistan, Indien og de centralasiatiske nabolande i denne stabilisering og reelle opløftning af Afghanistans økonomi som det allerførste trin i henhold til princippet “fred er lig med udvikling”. Disse mennesker, der nu er så foruroligede over, at dette er Vestens største fiasko, burde, snarere end bare at fortsætte de geopolitiske manipulationer, virkelig ændre sig! Økonomisk samarbejde – og Ikke militære operationer – er det der vinder freden. Det vil være vores kraftfulde intervention i den kommende periode.

SCHLANGER: Bare for at gå lidt længere, har vi Blinken, der udtaler, at militæret har fejlet, og at vi nu er nødt til at gå over til diplomati. Det efterlader et meget åbent

spørgsmål: CIA-direktør William Burns gjorde i bogen, *The Back Channel: A Memoir of American Diplomacy and the Case for Its Renewal*, faktisk opmærksom på, at diplomatiet er blevet ofret for idéen om at bruge militærmagt og udtalte en meget interessant erklæring om, at USA handlede mere som den britiske kolonitjeneste end den traditionelle amerikanske udenrigstjeneste. Men samtidig ser det ud til, at Blinken fortsætter med at presse på med 'Omdrejningspunkt til Asien', og i stedet for at arbejde med Kina, hvilket ville være den indlysende pointe som du efterlyste, ser det stadig ud til, at der er en militær opbygning i det Sydkinesiske Hav; idéen om et "asiatisk NATO" – hvad er din fornemmelse af, hvor tingene står med dette?

ZEPP-LAROCHE: Som jeg sagde, hvis den eneste lektie man har lært er at lægge disse intervenserende krige i de såkaldt små lande bag sig, for at koncentrere sig om de store, nemlig Rusland og Kina, er der ikke opnået noget væsentligt. Og hvad jeg finder meget interessant, er erklæringen fra hr. Alexander Lomanov, chefforsker ved Primakov-instituttet i det russiske videnskabsakademi, der i forbindelse med Afghanistan grundlæggende diskuterer kollapset af USA's såkaldt "bløde magt". Jeg finder dette meget interessant, for der var tydeligvis i Den kolde Krig, umiddelbart i efterkrigstiden, Tyskland og Japan, de tidligere fjender – af geopolitiske årsager – et skifte på et bestemt tidspunkt for at muliggøre genopbygning af disse to tidligere fjender. Og Tyskland og Japan nød begge en relativ velstand som følge af dette skifte.

Ingen af de såkaldte småstater, der blev ødelagt af disse militære indgreb, er blevet genopbygget. Irak er stadig en katastrofe, Syrien befinder sig i en frygtelig situation, især på grund af de igangværende imperialistiske sanktioner; Libyen er stadig et totalt rod; Yemen sulter. I Afghanistan er halvdelen af befolkningen nu udsat for at sulte. Nu skal der være velstand!

Og chefen for Primakov-Instituttet peger på, at manglen

på, eller den manglende evne til at skaffe velstand til disse små lande er den egentlige flaskehals. Det er derfor, at Kina er så meget mere attraktiv for alle disse udviklingslande, for hvis man har valget mellem enten at være 'USA's hangarskib i Stillehavet' eller at nyde infrastrukturudvikling, så er svaret meget klart: Alle disse lande vil hellere gå med til den kinesiske tilgang, end med USA, der bare lægger vægt på militæret.

Så jeg mener, at Vesten må have en seriøs refleksion over hvorfor ideen om en unipolær verden, med EU som underordnet partner i det angloamerikanske 'særlige forhold', er slut. Og jeg synes at Burns-bogen, som du nævnte, har denne interessante idé; en indrømmelse af, at USA's unipolære rolle var en kortsigtet, midlertidig rolle og i sagens natur ikke kan opretholdes.

Og jeg synes, ☐☐Vesten for alvor må skifte gear, gå tilbage til ideen om udvikling – reel udvikling. For eksempel havde man i 1950'erne og 60'erne FN's udviklingsår, hvor tanken var, at man hvert tiende år ville gennemgå situationen med ideen om at overvinde underudvikling af udviklingslandene for altid, og det må tilbage på bordet. Og så skal vi have et nyt paradigme, hvor geopolitisk konfrontation skal erstattes med ideen om samarbejde. Verden er så fuld af problemer, at selvom der er økonomisk udvikling i Kina, i asiatiske lande, i europæiske lande, i USA, for at løfte verden ud af sin nuværende frygtelige tilstand, vil det tage mange, mange år med internationalt samarbejde, og forhåbentlig bliver menneskeheden voksen, og lærer at leve sammen med forskellige sociale systemer, respektere hinandens suverænitet og leve i fred! Vi er ikke dyr, du ved, vi er ikke bjørne eller ræve eller andre dyr, der bliver sultne og derefter bliver rovdyr på den andens bekostning. Vi er mennesker, og sammen kan vi befolke rummet, vi kan udrydde fattigdom, vi kan finde et svar på ethvert problem, hvis vi arbejder sammen til det fælles bedste! Og jeg tror, ☐☐at det skift skal finde sted.

Jeg ved, at det ligger meget langt fra, hvad folk nu betragter som deres motivation, men det er artens fremskridt, så at sige, som må finde sted, hvis vi virkelig vil have en lys fremtid.

SCHLANGER: Et andet område, hvor geopolitikken igen har rejst sit grimme ansigt, er Ukraine, hvor Ukraines præsident har besøgt Washington. Der tales om, at et "aggressivt Rusland" skal lære dem en lektie. Dette vil fortsætte med at dukke op. Hvor står Europa med hensyn til dette? Vil Europa fortsætte med at gå sammen med NATO og USA om dette, eller vil der komme et brud?

ZEPP-LAROUICHE: Tja, der er visse udsagn, for eksempel fra Michel fra Det Europæiske Råd, andre der siger, at hele denne tilbagetrækning fra Afghanistan, den kaotiske tilbagetrækning uden at informere de allierede, at der er meget kritik af Biden, hvordan tilbagetrækningen blev udført. Og ganske vist var der nogle ting, der ikke ligefrem var heroiske, og nu siger nogle mennesker, at man ikke kan stole på USA mere, og at Europa derfor må hævde sig. Se, på den ene side tror jeg det er sandt, igen, at USA ikke ligefrem har været samarbejdsvillig med Europa som ligeværdige partnere, og man skal trække sine konsekvenser ud fra det. Men på den anden side er det ikke godt, hvis man erstatter unipolær domineret geopolitik med en multipolær geopolitik – man skal af med geopolitikken. Og jeg tror, □□at det skridt stadig kræver noget arbejde, men det er præcist, hvad Schiller Institutet forsøger at sætte på dagsordenen internationalt, at man skal have en anden opfattelse af, hvad udenrigspolitik handler om: nemlig at man skal arbejde i den andens interesse, hvis man vil tilgodese sin egen interesse.

SCHLANGER: Det er klart, at det du taler om som et program for global økonomisk udvikling især vil appellere til unge, der ser på, hvad de ønsker at gøre med resten af deres liv. Men der er en kæmpestor bestræbelse på at indfange de unge i Green

New Deal og få dem til at vende sig imod den ældre generation, vende sig mod teknologi. Denne grønne sygdom er nu overalt. Hvad er de seneste indikationer på, hvor slemt det går?

ZEPP-LAROUICHE: Der er mange stemmer fremme om, at det berømte Glasgow COP26-møde den 1.-12. november i Skotland vil fejle, og det er grundlæggende fordi, det står meget klart, at EU og også Biden-administrationen brugte dette samarbejde om klimaændringer for på en eller anden måde at få Rusland og Kina og udviklingslandene ombord. Disse lande er ikke dumme. I betragtning af at der har været et sammenbrud af alt samarbejde, da John Kerry netop tog til Kina for med Wang Yi at diskutere kinesisk-russisk samarbejde om klimaforandringer, kom Wang Yi med et meget interessant svar. Han sagde, at samarbejdet om klimaforandringer ikke kan være en oase i ørkenen. Det betyder, at der skal samarbejdes på mange områder, ikke kun det der lokker Kina til sin egen selvdestruktion, hvilket klart er det, Green Deal ville medføre. Derefter sagde den nye kinesiske ambassadør i USA Qin Gang, at forholdet mellem USA og Kina befinder sig på et historisk tidspunkt, og at det absolut ikke må drives til en ny kold krig og derudover.

Russerne har heller aldrig sagt meget klart, at de uenige i hele denne IPCC-fortolkning af klimaændringer, men de facto bygger de atomkraftværker, de bygger kulværker, ligesom Kina. Indien har klart afvist COP26. Og altså, hvad unge mennesker hellere burde indse end at falde for denne propaganda, som tusinder af forskere modsætter sig; vi havde en meget god repræsentation på en af Schiller Instituttets konferencer, den 26.-27. juni, med repræsentanter for forskere fra Italien, Schweiz, Holland, Tyskland, USA, Sydafrika, mange andre lande. Hvis jeg var en ung person, ville jeg virkelig tænke over, hvor vi står? Vi står foran afslutningen på et helt system. Fordi det vi ser, med hensyn til at Vesten ikke lykkes med at nå deres mål; hvis man dertil lægger kulturkrisen – er man ung, tror man måske ikke nødvendigvis, at det er en krise, men

det er det. Det faktum, at den amerikanske levealder falder for fjerde år i træk, det er den stærkeste økonomiske indikator for et kollapsende system: selvmordsraterne, stofmisbruget, skoleskyderier, hele ideen om at du skal spørge små børn, om de vil være en dreng eller en pige: jeg mener, at disse børn er alt for små til at have ideen om konsekvenserne af, hvad det vil sige at have disse diskussioner; alene diskussionerne, endside de medicinske konsekvenser. Så der er en hel masse ting, der går galt i vores nuværende samfund, og hvis man stiller det i modsætning til Kina; altså, nogle mennesker i Vesten vil flippe ud og sige, at dette er endnu et bevis på Kinas diktatur. Men efter hvad Kina støtter, og jeg tror, □□det er Xi Jinping personligt, vil de begrænse den tid, som unge kan se eller spille spil på internettet til tre timer om ugen, med det argument, at børn og studerende bør koncentrere sig om deres uddannelse og ikke spille deres tid med spil. Og de sammenligner spil med en åndelig afhængighed og sammenligner det direkte og bevidst med afhængigheden af □ opium under opiumskrigen, da Kina var under angreb i 1800-tallet. Og de siger, at grunden til at de gør det er, at de ønsker at have et samfund med ingeniører, forskere, lærere, kunstnere og ikke spilmisbrugere.

Jeg synes, at dette er det absolut rigtige at gøre, for som hele legaliseringen af stoffer, der er i fuld gang i USA, har det en meget negativ effekt på sindets kognitive kræfter. Og hvis man bare ser på disse forskellige udviklinger, tror jeg, at det er meget klart, hvilket system der vil overleve, hvilket system der opløser sig selv. Så folk burde ikke blive oprørte over Kina, de skulle hellere rette op på det idioti, der begås i Vesten.

SCHLANGER: Jeg tror, at når Tony Blair taler om det "imbecile" ønske om at afslutte de endeløse krige, bør det være klart, hvem de egentlige tåber er, og de mennesker der fremmer denne politik, bør ikke have lov til at lave politik. Måske skulle vi have et spillelokale til folk som Blair og redde de unge

fra det.

Helga, et sidste spørgsmål melder sig så omkring spørgsmålet om, hvor denne ting begyndte? Hvorfra startede det nuværende engagement i Afghanistan? Og dette har at gøre med, at vi stadig ikke har fået den rigtige historie om, hvad der skete den 11. september. Schiller Instituttet sponsorerer en konference den næstkommende weekend, om en uge fra denne lørdag. Vil du sige noget om det?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Vi har udgivet en hvidbog om, hvorfor krigen i Afghanistan skulle afsluttes, dette var i 2010, fordi selve definitionen på hvorfor den krig blev startet i første omgang var baseret på en løgn. Løgnen var, at 11/9 blev begået af bin Laden; Taliban gav tilflugt til bin Laden i Afghanistan, og derfor var man nødt til at straffe Taliban for at have gjort det. Se, den historie var latterlig fra begyndelsen, for da 11/9 skete, traf det sig tilfældigt, at min afdøde mand, Lyndon LaRouche, gav et direkte transmitteret interview til et radioprogram i Utah med radiovært Jack Stockwell. Og jeg kan huske det, fordi da nyheden kom, var der nogen som lagde et stykke papir på Lyns skrivebord om, at World Trade Center lige var blevet angrebet, og uden nogen form for anden avis eller rapport sagde han: Se, dette kunne ikke have været gjort uden medvirken fra korrupte, kriminelle elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. For han vidste fra sit arbejde med SDI, at luftforsvaret i USA er sådan, at man aldrig kunne have gjort det fra en hule i Afghanistan, hvor en skægget bin Laden sad og ledede indsatsen. Det var en teknisk umulighed, medmindre man havde noget samarbejde. Og nu har vi den kommende 20-årsdag for 11. september, og der er sagen naturligvis den ufærdige undersøgelse af Saudi-Arabiens rolle, hemmeligholdelsen af det fra visse elementer i USA. Og jeg tror, at det er noget der skal afsløres, fordi denne krig blev startet på et forkert grundlag og kunne derfor aldrig lykkes. Og hvis man virkelig vil have et paradigmeskift, så er det det der absolut må rettes op på. Der er de 3.000 familier til ofrene for World Trade Center,

Pentagon og Flight 93, som stadig fører retssag mod den saudiske regering om det. Så det bliver emnet for vores næste konference på lørdag 8 dage.

SCHLANGER: Folk bør gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside for at tilmelde og registrere sig for at deltage. Helga, jeg tror vi er løbet tør for tid, men jeg vil gerne takke dig for at være med i dag, og vi vender tilbage i næste uge.

ZEPP-LAROCHE: Ja, på gensyn i næste uge, og deltag i vores indsats.

POLITISK ORIENTERING den 6. september 2021: Efter Afghanistan: Kollaps af Vestens vrangforestillinger kan være begyndelsen på en bedre verden

Med formand Tom Gillesberg

Det amerikanske præsidentskabs stormfulde beslutning, inkl. uddrag fra præsident Bidens tale

31. august (EIRNS) – "Denne beslutning om Afghanistan er ikke blot en beslutning om Afghanistan. Det handler om afslutningen på en æra med større militære operationer for at omdanne andre nationer." Det amerikanske præsidentskab, repræsenteret af Joe Biden, har den 31. august potentielt set lukket døren til mere end tre årtier med transatlantiske "triumftog" siden 1989 under Projektet for et nyt amerikansk Århundrede (PNAC); gennem George H. W. Bush's forsvarsminister, Dick Cheney's, neokonservative "5/20-komité" fra 1990; gennem Margaret Thatchers og George Bushs golfkrig ("Desert Shield/Desert Storm") i 1990-91; gennem Tony Blairs tale om "Responsibility to protect" ("Ansvaret for at beskytte") i Chicago i 1999; og gennem "evighedskrigene" i perioden efter 11. september, 2001.

Hvad angår Afghanistan har talsmanden for det kinesiske udenrigsministerium leveret, ikke en formaning, men et velovervejet forslag: "En hvilken som helst handling, besluttet af FN's sikkerhedsråd, inklusive timingen, bør afhjælpe konflikten i stedet for at optrappe spændingerne, og hjælpe med en blød overgang frem for endnu et styrtdyk ned i kaos... Vi håber, at de relevante lande indser det faktum, at en tilbagetrækning ikke er enden på ansvaret, men begyndelsen på refleksion og korrektion... USA og nogle andre vestlige lande burde yde Afghanistan den støtte, som økonomien har så hårdt brug for, levevilkår og humanitære nødvendigheder, hjælpe det afghanske folk med at overvinde problemer så hurtigt som muligt og påbegynde en fredelig genopbygning på det tidligst mulige tidspunkt. Hvad de ikke bør gøre er blot at tage af sted og efterlade et rod..."

Afslutningen på geopolitik er her visdommens begyndelse, og ikke blot en "geoøkonomisk" erstatning af geopolitik. En ny idé – idéen om at forøge den samlede potentielle, relative befolkningstæthed på hele planeten, ved strategisk at forøge befolkningen for at øge planetens fysiske værdi som helhed, inklusive biosfæren selv, gennem et entusiastisk samarbejde blandt suveræne, uafhængige nationalstater – er den "skøre" idé, som den transatlantiske verden må overbevises om på vegne af hele menneskeheden. Det vil ikke være let. Men: "Du kvaser disse ord ind i mine ører imod / min egen mavefornemmelse" er ikke nødvendigvis svaret fra alle fraktioner i USA og den transatlantiske verden. Det åndfulde livsværk indeholdt i Lyndon LaRouches økonomiske forslag, herunder løsningerne til de tilsyneladende uløselige problemer i hver del af en stormfuld verden fyldt med konflikter, en sygdomsbølge og underudvikling, må nu slippes løs for at genopbygge verden. Det er den egentlige mission for LaRouche Legacy Foundations arkiveringsprojekt – en mission, som i de kommende måneder, må gøre problemløsningsmetoden i hundrede af LaRouches værker tilgængelig i videoform, på skrift og i taleformat.

Imens andre nationer, specielt dem som har taget initiativ til og samarbejdet med Bælte- og Vejinitiativet, tydeligvis har udtrykt deres ønske om og evne til at udvikle sig selv, er Lyndon LaRouches tilgang til fysisk økonomi, samt hans opfindelse af "udviklingskorridoren", som det fysiske grundlag for at opløfte biosfærens evolution som helhed, kvalitativt overlegen i forhold til alle andre eksisterende begreber om fremtidig udvikling. Formidlingen af LaRouches unikke bidrag til global erkendelse, så vel som genskabelsen af menneskelig kreativitet, er vores formål, specielt i de kommende dage og måneder. Afghanistan er på nuværende tidspunkt en enestående situation, området for et enormt transformationspotentiale, hvor igennem en flerdimensionel, forbundet proces for verdensøkonomisk udvikling kan igangsættes overalt på denne klode. På denne måde vil vi undgå den tilsyneladende uundgåelige påbegyndelse af denne største, stadig

forestående, men hurtigt kommende, menneskelige tragedie. Hvis dette synes at være nådesløst, er det det kun for dem, som mangler modet til at forandre deres aksiomer.

Selvom LaRouche ikke er fysisk til stede til at overvære dette, har ødelæggelsens vinde, ligesom i Shakespeares Stormen, som blæser den dødelige tredelte pandemi af sygdom, krig og hungersnød/fattigdom til den atlantiske verdens kyster, overdraget menneskehedens fjender til den nutidige histories dom. Denne nutidige historie vil ikke tolerere den fjollede selvødelæggende utopi kaldet den Grønne New Deal. På trods af at det Skotske Nationalparti bringer de Grønne ind i regeringen for første gang, og Angela Merkel giver sin hovedtale ved 50-årsjubilæet for stiftelsen af Greenpeace's tyske aflagger, indser verden, at den grønne euforis intetsigende løfter er en opskrift på undergang. "Ingen brug af metal, korn, eller vin, eller olie – ingen beskæftigelse; alle mænd er ledige, alle, og kvinderne ligeså."

Nu må vi skabe, ikke en ende, men en ny begyndelse på en afghansk situation som bliver, om et ikke et convivencia (begreb om den tid da muslimer, jøder og kristne levede fredeligt sammen i Andalusien –red-), men i det mindste en dialog mellem civilisationerne. Statskunst – ikke "kunsten at lave en handel" (Trumps "The Art of the Deal") – er den eneste vej som verden kan tage. I skriftet Latter, Musik og Kreativitet skriver Lyndon LaRouche: "Kernen af det egentlige spørgsmål er princippet om frihed i forhold til nødvendighed. Sammenligningen mellem den kreative musiker og den kreative fysiker passer eftertrykkeligt her... Essensen af kreativitet er problemløsning. I sidste ende er menneskets beherskelse af naturen, beherskelse af det materielle univers' implicit forståelige love, underlagt al kreativ problemløsning."

Denne nye amerikanske æra for samarbejde, en tilbagevenden til den "menneskelige udenrigspolitik" af den

klassiske lærde, John Quincy Adams, den amerikanske udenrigsminister og senere amerikanske præsident, som senere succesfuldt forsvarede de kidnappede afrikanere på slaveskibet Amistad i retten, må tage de sande interesser af alle i hele verden i betragtning. Den verdensomspændende sundhedsplatform, som Helga Zepp-LaRouche har foreslået, inkluderer offentlige sanitære forhold, rent vand, medikamenter og fødevarer, ligesom chefen for Verdensfødevareprogram, David Beasley, for nyligt krævede dette for Afghanistan, er måden hvorpå det sorgers hav, som konfronterer verden, kan tæmmes og, ved at ændre ens aksiomer, overvindes.

Uddrag fra præsident Bidens tale efter tilbagetrækningen fra Afghanistan (på engelsk):

"Ending an Era"—Biden Gives Passionate Anti-War Speech

Aug. 31, 2021 (EIRNS)—President Joe Biden today did far more than announce the end of the 20 years of war in Afghanistan—he announced the “ending of an era”—his words—reflecting those of Helga Zepp-LaRouche, who has posed that the lesson of Afghanistan is the utter failure of the “regime change” era launched by Tony Blair in 1999, and called for a new paradigm for mankind. While Biden did not go that far, it was close.

“I was not going to extend this forever war, and I was not extending a forever exit,” he said. “This decision about Afghanistan is not just about Afghanistan. It’s about ending an era of major military operations to remake other countries.” Clearly, if the President means this—and he spoke with passion—it will require both the end of the other “forever wars” which still rage in Southwest Asia, and certainly means ending the drive for war with Russia and China being orchestrated by the British and their stooges in the U.S.

On war itself, Biden said: “After 20 years of war in Afghanistan, I refused to send another generation of America’s

sons and daughters to fight a war that should have ended long ago. After more than \$2 trillion spent in Afghanistan – a cost that researchers at Brown University estimated would be over \$300 million a day for 20 years in Afghanistan – for two decades – yes, the American people should hear this: \$300 million a day for two decades... And most of all, after 800,000 Americans serving in Afghanistan – I’ve traveled that whole country – brave and honorable service; after 20,744 American servicemen and women injured, and the loss of 2,461 American personnel, including 13 lives lost just this week, I refused to open another decade of warfare in Afghanistan. We’ve been a nation too long at war. If you’re 20 years old today, you have never known an America at peace.

“So, when I hear that we could’ve, should’ve continued the so-called low-grade effort in Afghanistan, at low risk to our service members, at low cost, I don’t think enough people understand how much we have asked of the 1 percent of this country who put that uniform on, who are willing to put their lives on the line in defense of our nation. Maybe it’s because my deceased son, Beau, served in Iraq for a full year, before that. Well, maybe it’s because of what I’ve seen over the years as senator, vice president, and president traveling these countries. A lot of our veterans and their families have gone through hell – deployment after deployment, months and years away from their families; missed birthdays, anniversaries; empty chairs at holidays; financial struggles; divorces; loss of limbs; traumatic brain injury; post-traumatic stress. We see it in the struggles many have when they come home. We see it in the strain on their families and caregivers. We see it in the strain of their families when they’re not there. We see it in the grief borne by their survivors. The cost of war they will carry with them their whole lives. Most tragically, we see it in the shocking and stunning statistic that should give pause to anyone who thinks war can ever be low-grade, low-risk, or low-cost: 18 veterans, on average, who die by suicide every single day in America –

not in a far-off place, but right here in America. There's nothing low-grade or low-risk or low-cost about any war. It's time to end the war in Afghanistan."

He said the invasion of Afghanistan had been a counter-terror operation, but we saw it "morph into a counterinsurgency, nation building – trying to create a democratic, cohesive, and unified Afghanistan-- something that has never been done over the many centuries of Afghanistan history. Moving on from that mindset and those kinds of large-scale troop deployments will make us stronger and more effective and safer at home."

He pledged continued support for the Afghan people, especially the women and girls in Afghanistan and elsewhere, adding: "But the way to do that is not through endless military deployments, but through diplomacy, economic tools, and rallying the rest of the world for support." This was, unfortunately, his only reference to development.

He insisted that the evacuation was an "extraordinary success," getting 120,000 people out in such a short time, and that it would have been chaotic whether it were done earlier or later. He said the process will continue with cooperation from the Taliban if they stick to their word, and assured his audience that the terrorists, in Afghanistan or anywhere else, could be fought "over the horizon," with few or no troops on the ground.

He concluded:

"As we close 20 years of war and strife and pain and sacrifice, it's time to look to the future, not the past – to a future that's safer, to a future that's more secure, to a future that honors those who served and all those who gave what President Lincoln called their "last full measure of devotion." I give you my word: With all of my heart, I believe this is the right decision, a wise decision, and the best decision for America."

Hele talen kan læses her.

Billede: video grab: The White House's YouTube channel

Det amerikanske præsidentembedes sande magt

24. august (EIRNS) – Da præsident Joe Biden under sine eftermiddagsudtalelser til pressen, efter sit virtuelle møde med G7-nationerne, gjorde det klart, at han holder sig til tidsfristen for tilbagetrækning i Afghanistan den 31. august, sankede der sig en mørk sky over Downing Street 10, Porton Down og Gee Street i Clerkenwell, hjemsted for Tavistock Instituttet. Den misfornøjede Nigel Kim Darroch, Baron Darroch fra Kew, sagde: "Det kommer til at tage ret lang tid for Vesten som helhed – fordi dette er en vestlig fiasko, en vestlig katastrofe, ikke kun for Storbritannien og USA – at komme sig efter alt dette, at genoprette vores ry". Han, som blev berygtet for sin "oversvømmelse af Trump-zonen" må se den hårde sandhed i øjnene, at de mange forsøg på at stoppe Biden fra at gennemføre den lovede tilbagetrækning fra Afghanistan ikke har virket, og at PR-tricket, kendt som "Global Britain", netop er blevet afsløret i at være et "Windsor-sandslot".

Pensioneret admiral Mike Mullen, tidligere chef for forsvarskommandoen fra oktober 2007 til september 2011 – det vil sige under både Bush 43 og "Bush 44" (Barack Obama) – tilstod, at han, Obama, og hele hans administrationen havde taget fejl, og at Joe Biden havde ret i, hvorvidt indsatsen i Afghanistan skulle forøges med 40.000 tropper i 2009. Biden havde modsat sig forøgelsen, og foreslået 10.000 tropper, der ville bekæmpe terrorisme ved grænsen mellem Pakistan og

Afghanistan og ellers træne det afghanske militær. Biden "fik det tilbage på sporet dengang... jeg giver ham æren for det", sagde Mullen. Han er den første til at udføre muligheden for, hvad Ray McGovern har kaldt "metanoia." Når Metanoia ("omvendelse") blev personificeret, var det ofte som en gudinde, tildækket og sorgfuld, der inspirerede til både beklagelse og refleksion, hvilket førte til afvisning af usund dømmekraft.

Dem der har været ramt af kronisk fejlvurdering af den aktuelle historie i de sidste mange år på grund af den utålelige partipolitik, især efter Lyndon LaRouches konstateringer i september 2012 af det politiske partisystems død i Amerika efter Cheney/Obama-"Bush 43/44", er forvirrede over den nuværende tid. Caitlin Johnstone bemærkede i en artikel den 22. august med titlen "Bush-Era War Criminals Louder Than Ever because They've Lost the Argument", at: "Efter at de amerikanske troppers tilbagetrækning endegyldigt fastslog, at den afghanske 'regering', som de har brugt tyve år på at foregive at opbygge nationen sammen med, i det væsentlige var en skrøne, hvilket beviste for verden, at de hele tiden har løjet for os om fakta i Afghanistan, skulle man forvente, at de, der hjalp med at bane vejen for denne katastrofale besættelse, ville være meget tavse på dette tidspunkt i historien. Men langt fra at være tavse og krybe ind under en sten for at vente på dødens søde omfavelse, har disse skabninger i stedet været højrøstede og skamløst artikulerede.

"Tony Blair Institute for Global Change har udsendt et langt essay af den tidligere premierminister, der førte Storbritannien ind i to af de mest uoverskuelige militære indgreb som kan ihukommes. Blair kritiserer tilbagetrækningen som værende sket ud fra "troskab mod et tåbeligt politisk slogan om at afslutte 'de evige krige'". Blair har længe, gennem 'Responsibility to Protect' troet og praktiseret ideen om, at Det globale Storbritannien skal forsvares ihærdigt ned

til den sidste amerikaner. Men de, der afviser at forstå det britiske "babylonske præstedømmes særlige forhold" til USA, "kan ikke begribe dette" og er forblevet bevidst uoplyste.

En erklæring skrevet af Shanghai Cooperation Organization om situationen udtalte: "SCO -medlemslandene bekræfter deres intention om at hjælpe Afghanistan med at blive et fredeligt, stabilt og velstående land, fri for terrorisme, krig eller narkotika, og er parate til at deltage i internationale bestræbelser på at stabilisere og udvikle Afghanistan med FN i en central og koordinerende rolle". Afghanistan, der tilslutter sig Bælte og Vejinitiativet, er vejen frem, og USA, der med udgangspunkt i det helt reelle behov for en verdenssundheds-plattform, kan rette opmærksomheden mod at slutte sig til disse nationer, samtidig med at de genopbygger og ruster sin egen nation til denne kamp.

Over to tredjedele af det amerikanske folk ønsker, at krigen skal slutte. Præsidentskabet har taget skridt til at honorere dette ønske og for at fuldføre denne politik i Afghanistan. Hvad angår kaosset i forbindelse med evakueringen: har nogen overvejet, at det faktum at fraktioner i USA afslog tilbuddet om at koordinere indsatsen i Afghanistan, herunder evakueringsindsatsen, med russerne og muligvis andre, har bidraget til ustabiliteten? Eller at bekendtgørelse og gennemførelse af et verdenssundhedsmæssigt anti-Covid-19-initiativ, for måneder siden, i retning af hvad Helga Zepp-LaRouche har foreslået på den ene konference efter den anden siden juni 2020, også ville have været med til at forhåndsstabilisere forholdene for tilbagetrækning i Afghanistan før evakuering? Selv nu, og for en lille procentdel af de 2 billioner \$, der vides at være brugt i krigen igennem de sidste 20 år, kunne USA hjælpe med at vinde freden i Afghanistan gennem et udviklingsprogram for en verdenssundheds-plattform, der involverer alle nationerne i området.

Lyndon LaRouche sagde fra fængslet i et interview fra 1991: "Om jeg forbliver i fængsel eller ej, er i det væsentlige op til præsidenten eller præsidentembedet. De juridiske grunde til at fjerne mig fra fængslet – ved at ophæve dommen, eksisterer... beviserne findes. Om dette bevis og denne procedure vil blive efterlevet, vil være op til det politiske pres, der påvirker præsidentskabet. Jeg er her, fordi præsidenten ønsker mig her, og ikke nogen anden grund. Hvis præsidenten skulle ændre opfattelse, så ville jeg sikkert... lovgivningen ville tillade at løslade mig fra fængslet". [Dette skete – LaRouche blev fængslet under den ældre George Bush, og løsladt da Clinton blev præsident.] LaRouche, der førte valgkampagne som præsidentkandidat mere end nogen anden person, indså, at det amerikanske præsidentskabs institutionelle beføjelser var af en anden karakter end de kompromitterede kapaciteter af en statsminister. Når USA's præsidentskabs magt indsættes for det gode, er det enormt, det største i verden. Bidens fuldførelse af tilbagetrækningen, som Trump startede, på trods af pres fra det britisk inspirerede Pentagon og udenrigsministeriets til at gøre det modsatte, er, såfremt den fuldføres, et eksempel på dette.

Helga Zepp-LaRouche Webcast: Efter Genève giver Putin et generøst tilbud

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 23. august 2021

I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-

LaRouche, på historieelektionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapse i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme? I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historieelektionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapse i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme?

Se webcastet her

Forlad verden med geopolitisk konfrontation

18. juni (EIRNS) – Dagen efter Putin-Biden-topmødet den 16. juni, som begge præsidenter beskrev som konstruktivt, kom der flere officielle synspunkter om hvad der videre kan ske, i en positiv retning. I et interview i Moskva kaldte den russiske viceudenrigsminister, Sergey Ryabkov, mødet for "en ny start." Han sagde, at han havde fået besked på at følge op, uden at tøve. Med hensyn til forslaget fra topmødet om strategiske stabilitetsforhandlinger: "Jeg vil sige, at vi har en række direkte instruktioner fra lederskabet for at undgå pauser i praktisk interaktion med USA ..."

I Washington, DC, holdt den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, en telefonkonference med medierne den 17. juni og rapporterede om administrationens syn på Bidens rundtur til alle tre topmøder; under hvilken diskussion Sullivan sagde, at Biden vil søge et møde med Kinas præsident Xi Jinping i den kommende periode. Afskriften fra Det Hvide Hus rapporterer Sullivans uddybning: "[hvad] præsidenten sagde om, at der ikke er nogen erstatning for dialog på lederniveau som en central del af, hvorfor han holdt topmødet med Putin i går, gælder også for Kina og for præsident Xi Jinping. Han vil fremover søge efter muligheder for at samarbejde med præsident Xi. Vi har ingen særlige planer i øjeblikket, men jeg vil bemærke, at begge ledere sandsynligvis vil være med ved G20 i Italien i oktober... [Vi] vil sætte os ned for at finde frem til den rigtige fremgangsmåde for de to præsidenter at engagere sig". Han henviste til to måder – muligvis telefonisk eller ved et sidemøde på et internationalt møde – og sidenhen – "på anden vis".

Umiddelbart efter erklæringen fra Sullivan bekræftede udenrigsministeriets talsmand, Ned Price, den samme meddelelse til South China Morning Post: at administrationen forudser et

møde mellem Biden og Xi. Kinas CGTN TV udsendte derefter denne historie med internationale kommentarer.

Disse begivenheder, målt på deres potentiale, ikke deres tilsyneladende øjeblikkelige resultater, gør Schiller Instituttets internationale konference 26. – 27. juni og den igangværende dialog meget vigtig.

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Det kritiske element er at formulere indholdet af den nødvendige politik – til gavn for alle mennesker og fremtiden – og tilskynde til diskussion og bevægelse i forhold til midlerne til at få det til at ske. Drivkraften er det presserende behov for en samarbejdsindsats for en global sundhedsinfrastruktur for sundhedssikkerhed. Dette er utvivlsomt i alles fælles interesse, og opnås gennem fælles handling.

Se på øjebliksbilledet af pandemien og hungersnød. Den sydlige halvkugle er hårdt ramt. I Afrika raser den tredje bølge af COVID-19 i mange nationer, især i det sydlige Afrika. Sydafrika har indsat militæret for at forsøge at holde visse kommercielle funktioner i gang. Der er ynkeligt få vacciner overalt. I Sydamerika er virusset ude af kontrol mange steder. I denne uge registrerede Paraguay 18,9 dødsfald pr. million indbyggere, sammenlignet med 2,7 i Indien, 2,2 i Sydafrika og 1,1 i USA. Efter Paraguays dødelighedsprocent kommer Surinam, Argentina, Uruguay, Colombia, Brasilien og Peru, alle med grufulde forhold.

Verdens fødevareresituation forværres. FAO's, Fødevarer- og Landbrugsorganisationens, seneste skøn er, at fødevarerpriserne i år vil være 20% højere end i 2020 for importerede fødevarer til "lavindkomst fødevarer manglende" nationer – hvilket betyder fattige nationer, der er afhængige af kommerciel eller doneret fødevarerimport. Dette betyder lidelse og død.

Verdensfødevareprogrammet (WFP) advarer om, at 34 millioner mennesker er på sultegrænsen i år. Omkring 9 millioner sultede ihjel sidste år, mere end antallet af COVID-19-dødsfald i 2020. WFP's David Beasley er i det sydlige Afrika i denne uge på grund af krisen. Han besøgte WFP-operationer i det nordlige Mozambique i Cabo Delgado, et sted for terrorisme og omfattende fordrivelser. Næsten 2 millioner mennesker i landet er afhængige af fødevarehjælp.

På denne baggrund talte også Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, dagen efter Putin-Biden-topmødet om sin evaluering. Som deltager i et internationalt dweb-program fra Trinidad & Tobago, sagde hun: "Mødet mellem præsident Biden og præsident Putin i går i Genève er et håbefuldt skridt i den rigtige retning. De gentog diskussionen mellem Gorbatsjov og Reagan på daværende tidspunkt om, "at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Jeg var meget lettet, da jeg hørte det, for hvis man har atomkrig, taler vi om afslutningen på civilisationen. Så dette er et første skridt, men det skal udvides...

"Efter min opfattelse er det bedste der kunne ske – og ærligt talt tror jeg, at den eneste måde det vil kunne lykkes – er, hvis USA og Kina i fællesskab tager hånd om udviklingen af især Latinamerika, Caribien, Central Amerika: Der er så mange projekter, der kunne opløfte menneskers liv i Trinidad...

"Jeg tror, at vi har brug for et moderne sundhedsvæsen i hvert enkelt land, i Haiti, i Mali... i hvert enkelt land. De har brug for den samme slags sundhedssystem, som vi plejede at have i Tyskland før privatiseringen af sundhedssektoren; som kineserne har demonstreret i Wuhan, hvor de var i stand til at dæmme op for pandemien på to måneder. Men det kræver moderne hospitaler, infrastruktur, rent vand. Der er 2 milliarder mennesker i verden, der ikke har adgang til rent vand! Elektricitet.

"Så jeg tror, at hvis USA og Kina og andre lande går sammen og

siger, at vi er nødt til at besejre denne pandemi – og faren for nye – ved at hjælpe med at opbygge moderne sundhedssystemer i hvert enkelt land, så ville det være den fælles mission, der ville løfte alle ud af geopolitisk konfrontation og tjene menneskehedens fælles mål. Og det er, hvad jeg virkelig synes må ske”.

Billede: Putin og Biden. Credits: Kremlin.ru

Et skridt væk fra afgrunden – og hvad der nu skal til for at vinde en varig fred

16. juni (EIRNS) – USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. Selve det faktum at præsident Biden overhovedet mødtes med Putin, endsige nåede til en beskeden aftale om at indlede forhandlinger, har allerede fremprovokeret vildt hysteri blandt pressehyænerne, der overfusede Biden på hans pressekonference efter topmødet, på en måde som de tidligere forbeholdt præsident Trump. Disse medier er de betalte lejermordere for de fallerede interesser på Wall Street og i City of London og deres operatører i det militærindustrielle kompleks, efterretningsorganerne og andre steder, hvis overlevelse afhænger af at stoppe det amerikanske samarbejde med Rusland og Kina for enhver pris.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har insisteret på at advare mod faren for atomkrig, netop på grund af hele det uopretteligt bankerotte transatlantiske finanssystem. Vi har slået alarm mod den britisk ledede kampagne for at påtvinge malthusiansk affolkning over hele planeten i skikkelse af 'Great Green Reset'. Og vigtigst af alt har vi gentaget og uddybet den politik, som Lyndon LaRouche præsenterede som den eneste bæredygtige, langsigtede strategi for at vinde en varig fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (<https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/ei>

rv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejds kræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og

efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejdsmaal som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne".

Billede: Credits Kremlin.ru

Putin–Biden-topmødet: Hvad dagspressen ikke fortæller dig

15. juni 2021 (EIRNS) – Topmødet mellem præsidenterne Vladimir Putin og Joe Biden kunne ikke have fundet sted på et mere kritisk tidspunkt i historien. Ikke kun den nuværende historie, men universalhistorien. Freden i Westfalen i 1648 sluttede årtier med krigsførelse i Europa ved at etablere begrebet national suverænitet mellem nationer baseret på princippet om, at en nations nationale interesser hviler på de andres interesser. Dette princip er blevet overtrådt mange gange, og der er blevet udkæmpet forfærdelige krige som følge heraf, og ingen mere dødbringende og destruktive end de globale krige i det 20. "krigens århundrede", som Lyndon LaRouche kaldte det.

Men under ledelse af Franklin Roosevelt blev der udarbejdet og gennemført et FN-charter efter Anden Verdenskrig, med det formål at genoprette de principper der ligger til grund for den Westfalske Fred, samt mekanismer (omend ufuldkomne) til at styre konflikter, før der gribes til militære handlinger. Disse ideer blev videreudviklet i 1954, da Kina og Indien,

repræsenteret af Zhou Enlai og Jawaharlal Nehru, løste deres daværende konflikt ved at formulere de fem principper for fredelig sameksistens – territorial integritet; ikke-aggression; ikke-indblanding i interne anliggender; ligestilling mellem nationer; og fredelig sameksistens. Disse principper blev vedtaget i 1955 af deltagerne i Bandung-konferencen af afrikanske og asiatiske nationer, frie fra deres tidligere koloniale herskere, og i 1961 ved grundlæggelsen af De alliancefrie landes bevægelse.

Historikeren Patrick Lawrence gennemgik disse fem principper i en artikel, der blev offentliggjort i dag i Consortium News, og tilføjede at USA "ikke på noget tidspunkt har overholdt så meget som ét af Zhous principper. Det har altid, under ethvert givet år, overtrådt alle fem". Alt imens det nok kan være en overdrivelse, er Lawrences pointe, at dette kan være et sandhedens øjeblik for USA – at præsidenterne Biden og Putin faktisk kan være på vej til at foretage en ændring mod det bedre i de bilaterale forbindelser, hen imod de dybtgående idéer om 'westfalsk' suverænitet, hen imod genopretning af fornuft i amerikanske udenrigsrelationer.

En lignende pointe blev fremsat af Ray McGovern, en tidligere ledende CIA-analytiker for sovjetisk/russiske anliggender igennem 27 år. McGovern pegede i et interview, der blev offentliggjort den 9. juni på hans websted, www.raymcgovern.com, på den skæbnesvangre dag den 13. april, hvor fire begivenheder fandt sted den samme dag: det blev meddelt, at russerne havde indsat betydelige militære styrker på grænsen til Ukraine Den russiske forsvarsminister Sergej Shoygu bekræftede denne indsættelse; viceudenrigsminister Sergei Ryabkov advarede USA om, at dets planlagte udsendelse af to destroyere til Sortehavet i dette farlige øjeblik "var en leg med ilden" (indsættelsen blev annulleret); og præsident Biden ringede til præsident Putin og satte gang i processen, der førte til dette topmøde. McGovern forudsagde ikke noget særligt resultat – han advarede om, at

medierne og krigspartiet i USA gjorde alt hvad de kunne for at sabotere mødet.

Omend det står klart for verden, at præsident Biden er omgivet af rådgivere og militærindustrielle talsmænd, der fremmer konfrontation med både Rusland og Kina, er det også rigtigt, at han indledte et to timers telefonopkald med præsident Xi Jinping, på trods af at hans udenrigsminister Antony Blinken fremturer med Pompeo-løgner om kinesisk "folkedrab" og "slavearbejde"; og at han tog initiativ til et telefonopkald til Putin på en dag, der bogstaveligt talt kunne have været starten på en krig, en krig, der kunne have ført til udslettelse af menneskeheden.

Efter at være blevet narret af en journalist til at kalde Putin en "morder" den 17. marts, blev Biden presset af pressen mandag for at gentage fortællelsen, men svarede i stedet: "Jeg har mødt ham. Han er intelligent. Han er hård. Og jeg har fundet ud af, at han er – som de plejede at sige, da jeg spillede bold – en værdig modstander".

Verden befinder sig på en afgrund og står over for faren for et økonomisk hyperinflationært sammenbrud; af en global krig mellem atombevæbnede magter; af en pandemi, der smitter og dræber flere mennesker i år end sidste år; og et økonomisk nedbrud af de produktive kræfter over det meste af verden uden for Kina og dets periferi. Som serien af Schiller Institut-konferencer det sidste år har vist, er det muligt og absolut nødvendigt at samle mennesker med god vilje fra alle dele af verden – politiske ledere; videnskabsmænd; medicinske fagfolk; kunstnere; ungdom – at knytte båndene mellem nationer og forskellige kulturer for både at tackle denne eksistentielle krise, og søsætte det nye paradigme, der kræves for at opbygge en verden, der er mennesket værdigt. Den kommende konference, den 26. – 27. juni, fortsætter denne proces. Tilmeld dig <https://schillerinstitute.nationbuilder.com>

Biden lander i Storbritannien, truer straks Rusland... igen

10. juni 2021 (EIRNS) – Umiddelbart ved ankomsten til Storbritannien onsdag holdt præsident Joe Biden en tale, der truede Rusland i lignende vendinger som dem han brugte i sin leder i Washington Post tidligere på ugen og i Det Hvide Hus' dekret af 15. april. "Jeg er på vej mod G7, derefter til NATO's ministermøde og derefter til mødet med hr. Putin for at fortælle ham, hvad jeg vil have at han skal vide", sagde Biden på RAF Mildenhall i Suffolk, England – hjemsted for en amerikansk optanknings-enhed. "Vi søger ikke konflikt med Rusland, vi ønsker et stabilt forudsigeligt forhold," sagde Biden. "Jeg er klar over, at USA vil reagere på en håndfast og meningsfuld måde, når den russiske regering deltager i harmfulde handlinger. Vi har allerede demonstreret det. Jeg vil meddele, at der er konsekvenser for at krænke demokratiets suverænitet i USA og Europa og andre steder".

Kreml har erklæret sin hensigt om at forsøge at stoppe det frie fald i relationerne mellem USA og Rusland, og bemærkede at præsident Putin ikke er den første til at rejse spørgsmålet om sanktioner. Biden ser imidlertid ud til at være forprogrammeret til endnu en gang at levere truslerne, alt sammen under opsyn af udenrigsminister Tony Blinken, der vil deltage på topmødet.

Billede: Biden taler til US Air Force-personale på Mildenhall Air Base i Storbritannien 10. juni 2021

På tærsklen til tre topmøder – mobilisér for et nyt paradigme

8. juni (EIRNS) – Onsdag formiddag drager Joe Biden og hans kone på sin første rejse til udlandet som præsident, en otte dages tur til tre topmøder – G7 den 11.-13. juni i Cornwall, England; NATO's møde for statsoverhoveder den 14. juni i Bruxelles; og topmødet den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin i Genève. Princippet om at ledere af større nationer mødes for samarbejde er hårdt tiltrængt i nutidens verden med de mange kriser – den fortsatte pandemi, hungersnød og konfrontation til et punkt, hvor der er fare for en altomfattende krig.

Imidlertid er modstanderne af potentielt samarbejde og endog princippet om at tjene det fælles gode i fuld gang med enten helt at sabotere Biden-Putin-topmødet, eller på en eller anden fantasifuld måde at forsøge at dominere begivenhederne for at styre hele nationer ind i et dommedagsforløb med grøn dekonstruktion og konflikt. Det blev i går meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken vil være sammen med Biden, når han mødes med Putin. Ikke overraskende, men ikke gunstigt.

Tilfældigvis vidnede Blinken på daglange kongreshøringer i 'Udvalget for bevillinger og Udenrigsrelationer' i Repræsentanternes Hus hele dagen mandag, og i Senatet i dag. Det tilbagevendende tema, udtrykt med 'glat upartiskhed', var, at Rusland og Kina er amerikanske fjender; de er imod amerikanske "værdier" og så videre og videre. F.eks. Hævdede rep. Gerald Connelly (D-VA), at NATO ikke længere kun skulle være en forsvarsorganisation i den militære forstand, som den

blev grundlagt, men nu være aktiv "for demokrati" mod ondartede ledere. "Det skal være en modgift mod Putin og Xi... Demokrati skal indbygges i NATO's arkitektur" for "demokratisk modstandsdygtighed". Blinken forsikrede ham om, at det vil være sådan. Han sagde, at Rusland i 2010 – det sidste år af NATO's formelle "konceptuelle" mandat – blev omtalt som en "partner", og Kina næppe nævnt overhovedet. Opretholdelse af demokrati mod disse nationer skal nu være NATO's officielle konceptuelle charter. Der var snesevis af sådanne udvekslinger og national chauvinisme på børnehaveniveau. Som NATO-chef Jens Stoltenberg sagde i den forgangne uge: NATO er ikke længere kun en militær alliance, men en "militær-politisk" alliance og "global", ikke kun i "Atlantehavsregionen", som navnet fejlagtigt antyder.

I tråd med alt dette vil Bidens første stop i morgen være Mildenhall, England, til Royal Air Force base, hvor 'U.S. Air Force 100th Air Refueling Wing' er placeret, den eneste permanente amerikanske beliggenhed for genoptankning i det europæiske operationsområde. Han vil tale til amerikansk personale. Torsdag vil han mødes med premierminister Boris Johnson, i hvad medierne beskriver som en lejlighed til at understrege det særlige forhold mellem USA og Storbritannien. Søndag tager Bidens til Windsor Castle for at mødes med dronningen.

Denne politiske stillingtagen er lige så giftig som den er farlig, men den er også vildledende. Det monetaristiske finanssystem, der er knyttet til det særlige økonomiske forhold mellem USA og Storbritannien, mellem Wall Street og City of London, er nu i sin endelige slutfase. Det kan ikke fortsætte. Se på dagens hyperinflation, der forværres for hver time. Enten vil der være et gennembrud til et nyt paradigme for økonomisk politik og udenlandske relationer, der begunstiger folk og nationer, eller der vil være kaos og elendighed, med sandsynlighed for krig. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, pointerer dette kraftigt i

nylige meddelelser og advarer om, at hyperinflationen viser, at en større faseændring er i vente. "Det kan ikke stå på for altid... ikke en dårlig uendelighed".

En manifestation af slutfasen er, at folk ikke har råd til at spise. Internationale priser på basisfødevarer – taget som en fællesbetegnelse – er i maj måned 38 procent højere end niveauet i maj 2020, målt og vægtet efter forskellige kategorier. Dette er den seneste rapport fra FN's fødevarer- og landbrugsorganisations (FAO's) fødevarerprisindeks, en månedlig undersøgelse, der blev udsendt den 1. juni. FAO giver detaljer – fx er prisen på majs steget 89 procent i løbet af denne periode; priserne på mejeriprodukter er steget med 28 procent osv.

Se på COVID-19 der nu raser på den sydlige halvkugle, såvel som i Indien samt visse steder i Sydøstasien. Den Panamerikanske Sundhedsorganisations seneste oversigt melder om udbrud fra Chile til det caribiske område.

I dette dystre billede er der punkter, der skiller sig ud som det modsatte paradigme for medfølelse, fornuft og klog politik. I kulisserne af det Internationale økonomiske Forum i Skt. Petersborg i sidste uge, mødtes præsident Putin med repræsentanter for adskillige medicinalfirmaer, investorer samt nationer, om planer for hurtigt at oprette produktionsfaciliteter mange steder for Sputnik V-vaccinen. Hidtil er 25 firmaer og 14 nationer involveret, plus 30 investorer fra 17 lande. Blandt statsoverhoveder på mødet (virtuelt) var Argentinas og Serbiens. Nationer der deltog i etableringen af vaccine-faciliteter inkluderede Mexico, Tyskland, Italien, Hviderusland, Kina, Kasakhstan m.fl.

Dette illustrerer den ånd, der må italesættes overalt i mobiliseringen for et nyt paradigme for menneskeheden. Temaet for den kommende todages internationale (virtuelle) konference i Schiller Instituttet: "Til det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få!"

Putin-Biden-topmødet: Et potentielt skridt i den rigtige retning- Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 29. maj 2021

På trods af at forholdet mellem USA og Rusland rammer et nyt lavpunkt, da angloamerikanske oligarker har til hensigt at gennemføre et regimeskift i både Moskva og Beijing, mener Helga Zepp-LaRouche, at et topmøde, hvor Putin og Biden taler direkte sammen, tilbyder en mulighed for at komme væk fra et fremstød mod krig.

Dette topmøde kommer på et tidspunkt, hvor der er opstået en ny kamplyst mod Den store Nulstilling (Great Reset) og den grønne New Deal, som sammen opreklameres for at redde et bankerot finanssystem. To eksempler, som hun citerede, var et videnskabeligt forum i Italien, hvor førende klimaforskere forkastede de modeller, der bruges af dem som tror på menneskeskabte klimaforandringer, samt den schweiziske regerings afvisning, i Wilhelm Tells suveræne tradition, af krav, der blev stillet af EU.

Men faren for krig forbliver, især med udsigten til at Det grønne Parti i Tyskland vil være med i den næste regering efter valget i september, og at dets førende kandidat, Annalena Baerbock, muligvis bliver kansler med fuld støtte for hendes kandidatur fra de transatlantiske krigshøge. Helga Zepp-LaRouche fremhævede, som en del af denne krigsfare, at Det grønne Partis leder, Habeck, opfordrede til at bevæbne Ukraine, på trods af tilstedeværelsen af åbne nazister i forsvars- og sikkerhedssektoren, samt optrapningen mod Lukashenko-regeringen i Hviderusland.

Se webcastet her

Et glimt af rationalitet – Biden-Putin-topmødet må være startskuddet til global forandring

25. maj (EIRNS) – I den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for i dag, er det meget let at miste enhver udvej af syne, især set indefra den transatlantiske region: boblen i banksystemet – bogstaveligt talt billiarder af dollars i spekulative værdipapirer, der allerede truer med en hyperinflation, som kan udslette alles opsparinger; en regering, der dagligt udsender krigsråb mod de atombevæbnede nationer Rusland og Kina; den vanvittige 'Green New Deal', der allerede lukker ned for den reelle økonomi, baseret på et videnskabelig bedrageri; en pandemi der ekspanderer globalt; og en social krise drevet af narkotika, vold og perversitet.

Men dette er ikke den globale realitet. Faktisk er der et

andet paradigme på plads, som vokser hurtigt rundt om i verden og viser tegn på at vinde frem inden for USA og Europa, på trods af den ekstreme fare – eller måske på grund af den ekstreme fare. Kinas 'Bælte og Vej' er hadet og dæmoniseret af det angloamerikanske finansoligarki, netop fordi det tilbyder verden et alternativ til det malthusianske folkedrab med krig, pandemier og "grøn finansiering" – og nationer i Asien, Afrika og Latinamerika griber dette alternativ. Når det amerikanske udenrigsministerium advarer dem om, at accept af vacciner fra Kina og Rusland er et ondartet forsøg på at ødelægge demokratiet, undrer de sig blot over, hvad der har gjort udenrigsministeriet vanvittigt.

De elleve dages masse mord i Gaza i denne måned har skabt et tilbageslag i USA og Europa. Mange har tilsluttet sig massedemonstrationer imod nedslagtningen, herunder ikke-palæstinensere og ikke-muslimer, samt mange jøder, der er syge og trætte af den evindelige fremturen med menneskerettighedskrænkelser rundt om i verden, samtidig med at man ukritisk yder støtte til apartheidstaten, skabt af højrefløjens ledere i Israel. Det er vigtigt at huske, at Netanyahu-ledelsen går tilbage til pro-Hitler Vladimir Jabotinskys "revisionistiske zionisme" i Storbritannien (Bibi Netanyahus far var Jabotinskys personlige sekretær, mens David Ben Gurion kaldte Jabotinsky "Vladimir Hitler"). Det er lige så vigtigt at huske, at de britiske imperialistiske herskere, der skabte staten Israel uden at sørge for en palæstinensisk stat, også skabte Hamas i 1980'erne, da det var nyttigt at have en religiøst baseret radikal palæstinensisk organisation til at modsætte sig Yasser Arafats verdslige Palæstinensiske Befrielsesorganisation. Og selvfølgelig: da Arafat og premierminister Yitzhak Rabin indledte en fredsproces sammen, fik jabotinskisterne Rabin myrdet.

Lyndon LaRouche identificerede gennem sit liv den kunstigt fremstillede "uløselige konflikt" mellem jøder og arabere i Palæstina som central for den britiske imperialistiske

opdeling af hele verden i modstridende blokke. Men han insisterede på, at der er en løsning: Fred gennem udvikling. Efter møder med arabere og israelere i 1975 udtænkte han "Oasis-planen" for udviklingen af regionen. Flere gentagelser af planen gennem årene førte til offentliggørelsen af Schiller Instituttets rapport fra 2017: Udvidelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika – se <https://schillerinstitute.com/extending-new-silk-road-west-asia-africa/>

Faktisk er dette et paradigme for løsningen af den globale krise, der nu truer menneskeheden. 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald', grundlagt af Helga Zepp-LaRouche i juni 2020, er baseret på dette princip, udviklet af det 15. århundredes geni, Nicolaus fra Cusa: når forskelle med rod i ideologiske, etniske, religiøse, nationale, territoriale eller enhver anden årsag, fremprovokerer en krise, kan og skal diskussionen løftes til et højere tankeplan, baseret på de fælles kreative kræfter, der er unikke for alle mennesker, og menneskehedens fælles mål, stammende fra menneskets unikke evne til at deltage i Guds fortsatte skabelse af universet.

Umuligt? Cusa skabte en renæssance i Europa baseret på dette princip og overvandt krigens og pestens mørke middelalder. Zhu Xi skabte en renæssance i Kina i det 12. århundrede baseret på nøjagtigt det samme princip, ligesom skaberne af den islamiske renæssance i Bagdad-kalifatet, med begyndelse i det 8. århundrede. Er vi ikke menneskelige væsener, der er i stand til at skabe en fremtid, der er mennesket værdigt?

Det er blevet meddelt, at præsidenterne Joe Biden og Vladimir Putin mødes i Genève den 16. juni. Kreml oplyser, at mødet vil tage fat på "den videre udvikling" af forbindelserne mellem USA og Rusland, samt samarbejde om bekæmpelse af pandemien og løsning af "regionale konflikter". Det hvide Hus udtaler, at mødet sigter mod at "genskabe forudsigelighed og stabilitet" i forholdet. I en erklæring fra Det hvide Hus efter mødet i mandags mellem den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake

Sullivan, og hans russiske modpart, Nikolai Patrushev, mandag, hed det, at parterne "udtrykte tillid til, at gensidigt acceptable løsninger kunne findes indenfor en række områder", og "var enige om at en normalisering af forholdet mellem USA og Rusland ville være i begge landes interesse og bidrage til global forudsigelighed og stabilitet". Erklæringen fra Kreml var helt enslydende.

Vil dette føre til et nyt paradigme for fred og samarbejde, snarere end krig? Vil den samme proces finde sted mellem USA og Kina? Vi kan kun være sikre på, at det britiske imperium og dets krigsførende aktiver inden for USA, i begge partier og i efterretningssamfundet og medierne vil tage drastiske handlinger for at forhindre et sådant resultat. Men fremdriften i en positiv retning er der, og er blevet væsentligt påvirket af LaRouche-bevægelsen i de sidste årtier og især af de internationale konferencer, som Schiller Instituttet afholdt i marts og maj (se <https://schillerinstitute.com/>, "Konferencer"). Det er ikke tiden til spekulationer eller forudsigelser om succes eller fiasko. Det er tid for os alle til at opbygge en renæssance.

Lyndon LaRouche ville have rost gårsdagens handlinger fra præsidenterne for Rusland og Kina;

ved Biden overhovedet hvad der skete?

20. maj (EIRNS) – I går mødtes den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping via videokonference, for i fællesskab at indvie starten på opførelsen af fire nye atomkraftværker i Kina, baseret på russisk teknologi og avanceret industrielt input. Udover blot at fejre denne begivenhed, selvom det alene er det værd, benyttede de to statsoverhoveder lejligheden til at præsentere en global politik for deres respektive tilknyttede nationer, og for hele menneskeheden, der, som præsident Xi udtrykte det, er centreret om at give "et betydeligt intellektuelt bidrag til den innovationsdrevne udvikling af den globale nukleare sfære, baseret på en styrkelse af videnskabeligt og teknisk samarbejde".

Betydningen af denne udvikling på tærsklen til 'Global Health Summit'-mødet den 21. maj i Rom på G-20 er, at den repræsenterer den eneste vej fremad til at løse de nuværende eksistentielle sammenbrudskriser, som menneskeheden står over for. Intet underligt i at nationer på tværs af udviklingssektoren – fra Afrika over Mellemamerika til Asien – som er blevet afskrevet af malthusianerne, der styrer den transatlantiske sektor – i stigende grad vender sig til Kina og Rusland.

Der er en grund til, at Lyndon LaRouche insisterede på at opfordre til en "fire-magts"-aftale for at løse de kriser, som menneskeheden står over for – en alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at kombinere deres historiske nationale egeninteresser; deres nuværende økonomiske, demografiske og militære tyngde og deres fremtidige potentiale for videnskabelige og kulturelle gennembrud, for endegyldigt at besejre det britiske imperiums politik for malthusiansk afindustrialisering og det dertil hørende bestialske

menneskesyn. Kina og Rusland tilvejebringer et klart alternativ til den kollapsede imperialistiske orden. Indien sidder i øjeblikket på sidelinjen i en kamp på liv og død mod en ukontrolleret eksplosion af COVID-19-pandemien. Og USA bør radikalt ændre kurs i den retning, som LaRouche har identificeret.

I en tale den 10. oktober 2009 til den syvende årlige Rhodes-konference, som han navngav: "En fire-magts-aftale kan skabe et nyt globalt kreditsystem" sagde LaRouche profetisk:

Opgaven, som jeg definerer den, er, at såfremt Rusland og USA og Kina og Indien, som en gruppe lande, bliver enige om at indlede og påtvinge en reorganisering af verdens finans- og kreditsystem under disse betingelser, med langsigtede aftaler af den samme type, som Franklin Roosevelt havde ytret før sin død i 1944; under ledelse af disse nøglenationer, kunne Roosevelts hensigt realiseres alle disse år senere, og det kunne vi gøre i dag.

"Det er vores chance: Enten gør vi det, eller også går vi under. Jeg kan forsikre jer om at hvis man tror, at der er nogen mulighed for, at det nuværende system kan fortsætte i de kommende år som et arbejdsdygtigt system, at der ikke vil være en generel, fortsat, forværret krise... på nuværende tidspunkt vil der ikke komme nogen økonomisk genopretning i nogen del af planeten under de nuværende forhold.

"Vi er nu på vej mod en generel sammenbrudskrise, forårsaget af ikke alene denne særlige finansielle krise, men af globalisering. Fordi under disse betingelser er enhver nation blevet så afhængig af andre nationer, at enhver sygdom i økonomien, enhver sammenbrudssygdom i økonomien, vil bringe alle nationer i økonomien ned i form af en kædereaktion. Hvor hurtigt det vil gå, kan vi ikke være sikre på. Men det er dét, der er faren.

"Så sagen nu er denne politiske beslutning: Kan vi få USA

under et forbedret præsidentskab – og det kræver forbedring – kan vi få USA, Rusland, Kina og Indien til at blive en blok af lande, som hver har forskellige kendetegn, men hvis de indbyrdes anerkender, at de har en fælles interesse, vil de tilpasse sig hinanden og respektere hinandens forskellige karakteristika. Resultatet af dette vil være en eliminering af verdens monetære system, som har været dominerende i den europæiske civilisation siden Den peloponnesiske Krig".

Det moralske kollaps af den transatlantiske verden skriger på et nyt paradigme

20. april (EIRNS) – Potentialet for at besejre det bankerotte, transatlantiske etablissemments folkemorderiske "green new deal" og "great reset"-politik er håndgribelig og voksende. Det er det der gør den globale strategiske situation "farlig, polariseret, interessant og håbefuldt – alt dette på én og samme tid," hævdede Helga Zepp-LaRouche i dag.

Et voksende antal magtfulde stemmer lader sig høre, hvilke – til trods for at de stadig hælder i retning af den grønne klimaforandringsmytologi – sætter hælene i mod ideen om at ofre millioner eller milliarder af mennesker, især i den underudviklede sektor, på den malthusianske miljøbevægelses alter. I går var det den indiske energiminister og en vred ledende artikel i Kinas *Global Times*. I dag er det formanden for Københavns Konsensus, Bjørn Lomborg, hvis kommenterende artikel påfaldende blev publiceret i den semi-officielle *China Daily*, hævdede: "Seks milliarder ikke-rige mennesker ønsker også adgang til rigelig og billig energi og at blive løftet ud

af sult, sygdom og fattigdom". Hvis G7-nationerne forsøger at fratage dem dette i navnet på en illusorisk Green New Deal, "vil det gå dårligt," advarede Lomborg skarpt.

Man undrer sig over, hvorvidt præsident Joe Biden eller hans udenrigsminister Tony Blinken (hvis nylige tale om klimaændringer synes at være skrevet af Greta Thunberg) har nogen forståelse overhovedet af den verdensomspændende politiske og økonomiske ildstorm, de er ved at sætte i gang på klimatopmødet den 22.-23. april. Måske ikke; men det er sandsynligt, at noget af denne strategiske virkelighed vil blive taget op af den russiske præsident Vladimir Putin, der netop har meddelt, at han faktisk vil holde en tale til det virtuelle møde – en tale, der samtidigt vil blive sendt direkte på russisk nationalt tv. I den torsdagstale af Putin samt hans længe ventede årlige tale til den russiske føderationsforsamling dagen før, onsdag den 21. april, vil Biden muligvis modtage Ruslands svar på den drastisk forværrede strategiske situation, herunder sidste uges amerikanske erklæring om økonomisk krigsførelse mod Rusland, som kom oven på de åbenlyse militære provokationer mod Rusland, der fandt sted i det ukrainske operationsområde.

Kinas præsident Xi Jinping gør også fortsat sine synspunkter kendt. Xi advarede i Boao-forummet for Asien i dag om, at "vi må afvise koldkrigs- og nulsums-mentaliteten... samt ideologisk konfrontation af enhver form", og i stedet samarbejde om projekter som Bælte- og Vejinitiativet for at hjælpe med at løfte folk ud af fattigdom rundt om i verden, såsom kineserne med succes har gjort i deres land. "Ved at sætte sejl sammen kunne vi ride på vinden, bryde bølgerne og klare rejsen på ti tusinde mil. Vi kan til tider støde på stormfulde bølger og farlige strømfald, men så længe vi samler vores indsats og holder os til i den rigtige retning vil kæmpeskibet med menneskelig udvikling blive på ret køl og sejle mod en lysere fremtid", sagde Xi.

<https://english.cctv.com/2021/04/20/ARTI08n27LWotGdq1aDgnk8D21>

Hvad der stadig mangler, er et ramaskrig fra politiske kræfter i Europa og Amerika om, at man ikke bare vil sidde og se til, at der gennemføres malthusiansk folkedrab i Congo, i Syrien, i Yemen, i Venezuela og andre steder. Den største hindring, der skal overvindes for at organisere befolkningen og lederne i USA og den transatlantiske verden generelt, understregede Helga Zepp-LaRouche igen i dag, er den moralske ligegyldighed, som vores kultur er blevet ødelagt med. Det er denne ligegyldighed, der tillader det britiske imperium og dets Wall Street-allierede at slippe af sted med bogstaveligt talt mord.

Mexicos FN-ambassadør, Juan Ramón de la Fuente, slog hovedet på sømmet i en leder udgivet af Mexicos *El Universal* i går: "Jeg ved ikke, hvad der er mere alarmerende: størrelsen af den lidelse, som sult forårsager i verden i dag, eller den ligegyldighed, hvormed de af os, der ikke sulter, reagerer". Han fortsatte med at fordømme at det tolereres, at børn dør af sult; hvilket ikke er mindre en forbrydelse mod menneskeheden end "med overlæg at nægte folk adgang til mad, [som] udgør en forbrydelse mod menneskeheden".

Vores moralske egnethed til overlevelse sættes faktisk på prøve, sagde Zepp-LaRouche. Og dog har den vestlige civilisation de moralske og intellektuelle ressourcer, der kræves for at besejre en sådan ligegyldighed, og er i stand til at mobilisere dem. Det er, hvad politisk organisering handler om. Vi er nødt til at fremkalde agape, undertiden kendt som barmhjertighed eller kærlighed til menneskeheden, hvilket var hjørnesteinen for Den vestfalske Fred. Det er sjælens følelser eller tilstand, der uløseligt er vævet ind i Nicolaus Cusanus' begreb om modsætningernes sammenfald, som er metoden til kreativ tænkning, hvilket gør det muligt at løfte sig over flertallets moralske ligegyldighed og omfavne en lidenskabelig forpligtelse til den generelle velfærd – og derefter handle på det.

Denne metode er emnet for Schiller Instituttets kommende konference den 8. maj: "Det moralske sammenbrud i den transatlantiske verden råber på et nyt paradigme." Registrér venligst

her: <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210508-conference>

Vær ikke diplomatisk: Vi står over for en civilisationskrise, der må vendes

13. april (EIRNS) – Med Ukraine-krisen, der bevæger sig hurtigt mod et strategisk opgør, ringede præsident Joe Biden tirsdag til præsident Vladimir Putin for at foreslå, at de to ledere afholder "et topmøde i et tredjeland i de kommende måneder for at diskutere hele spektret af spørgsmål, som USA og Rusland står over for," ifølge et referat fra Det Hvide Hus. Hensigten ville være, at "USA og Rusland skulle forfølge en strategisk stabilitetsdialog, om en række våbenkontrol- og nye sikkerhedsspørgsmål."

Men selv da Biden talte med Putin, var hans udsending, udenrigsminister Tony Blinken, i Bruxelles, og han opfordrede Ukraine til et dumdrigt krav om straks at tilslutte sig NATO, som alle sider ved, er en snubletråd for Rusland. Samtidig har USA udsendt to krigsskibe til Sortehavet, som den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov beskrev som en provokation "designet til at teste Ruslands nerver." Han advarede om, at amerikansk militærstøtte til Kiev gør Ukraine

til en "krudttønde", og at "hvis der er nogen forværring, vil vi naturligvis gøre alt for at sikre vores sikkerhed og vores borgeres tryghed."

Hvad der mere ligger bag Biden-Putin-telefonopkaldet er uklart i skrivende stund. Men to ting er klare: 1) at Ukraine-brandpunktet og den større krigsfare er drevet af det systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem, som også har friggjort en pandemi, hungersnød og massearbejdsløshed over hele planeten; og 2) at ingen løsning på en enkelt krise vil fungere, medmindre hele civilisationskrisen behandles og vendes.

"Jeg tror det går op for flere og flere relevante mennesker, at vi har at gøre med en civilisations potentielt omfattende og fuldkomne svigten", sagde Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i dag. "Man kan ikke reagere på en enkelt krise eller sammenbrud eller fare som et individuelt fænomen; man må virkelig tage fat på hele billedet som et. Fordi, enten kan vi katalysere nogle moralske reaktioner fra mennesker, der er villige til at erkende, at det der foregår, er et civilisationssammenbrud, ellers tror jeg, at vi er på en kort vej mod katastrofe."

Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er ganske bemærkelsesværdigt, at dette civilisationssvigt er ved at blive et spørgsmål for mange vigtige mennesker, hvor den seneste er FN's generalsekretær, Antonio Guterres, som i går gennemgik den globale reaktion på COVID-19-krisen og situationen med verdens hungersnød, fattigdom og arbejdsløshed. Han fortalte en samling af FN's ECOSOC, at intet element i den multilaterale reaktion er gået som det skulle. Han sagde, at sidste år døde mere end 3 millioner mennesker af COVID-19, 120 millioner er faldet ned i ekstrem fattigdom, og det der svarer til 255 millioner fuldtidsarbejdspladser er gået tabt. Og krisen er langt fra overstået. Han sagde, at krisen 'sætter multilateralisme på prøve, og indtil videre har vi dumpet.' Han tilføjede, at der er behov for et komplet

paradigmeskifte."

Zepp-LaRouche fortsatte med at trække en moralsk linje i sandet: "Der er disse helt utrolige billeder af børn, der dør lige foran verdens øjne i Yemen og andre steder, men det forhindrer ikke de rigeste mennesker i verden i at have forøget deres formuer med 5 billioner dollars i løbet af det sidste år. Hvordan kan en Jeff Bezos (Amazon) eller en Bill Gates eller alle disse andre skiderikker som George Soros leve med sig selv, når de ved, at deres rigdom er bygget ovenpå ligene af så mange millioner mennesker? Jeg synes, vi skal sige det på den måde," insisterede hun.

Hun opfordrede LaRouche-bevægelsens organisatorer til ikke at være diplomatiske, men at ruske op i folk. "Jeg tror, []at enhver, der ser kombinationen af[] krigsfaren som vokser, hungersnød, der dræber millioner af mennesker i flere lande, COVID-19 der raser – de må reagere. Og i forhold til dette viser de førende eliter, at de er fuldstændig ude af stand til at håndtere denne krise."

"Men jeg er overbevist om, at denne kamp kan vindes", konkluderede Zepp-LaRouche, "fordi den slår alternativet". Det gamle paradigme styrter sammen, men hvis vi udfører vores opgave rigtigt, kan et nyt paradigme vindes, sagde hun. Men for at gøre dette, "tror jeg []at det moralske spørgsmål må adresseres."

USA bør trække sine atomvåben hjem – Samarbejde, ikke

konfrontation! Af Helga Zepp-LaRouche

Hvorvidt krigshøgene sætter sig igennem, og verden snarere før end senere ender i en atomar katastrofe, eller om vi i rette tid lærer fra COVID-pandemien, at vi kun i fællesskab kan løse menneskehedens eksistentielle problemer – det burde egentlig være det strategiske spørgsmål, som vi bør være allermost optaget af. Hverken Rusland eller Kina, ikke engang de europæiske atlantikere, forventer en større forandring i udenrigspolitikken under den nye Biden-administration i forhold til under Pompeo. Udtalelser som dem fra kommandanten for USA's europæiske Kommando, generalen for flyvevåbenet, Tod D. Wolters, der ved et symposium den 24. februar betegnede Rusland som en "eksistentiel trussel mod USA og de europæiske forbundsfæller", er standard for USA's militær, som repræsenterer kontinuiteten mellem administrationerne. Men udover det sædvanlige refræn fra Atlantikerne angående NATO, Rusland og Kina, sagde Præsident Biden også følgende på den virtuelle sikkerhedskonference i München, 2021, hvilket stort set er blevet udelukket fra de etablerede medier:

"Det handler ikke om at spille Østen ud mod Vesten. Dethandler ikke om, at vi ønsker en konflikt. Vi ønsker en fremtid, hvor alle nationer frit kan bestemme deres egen vej, uden truslen om vold eller tvang. Vi kan ikke og må ikke vende tilbage til den refleksmæssige opposition og de rigide koldkrigsblokke."

Det lyder med sikkerhed anderledes end de krigeriske opråb for at vælte Præsident Xi Jinping, som de eksempelvis høres fra det såkaldte "lange telegram" fra det Atlantiske Råd og andre tænketanke. Vi må vente og se hvor lang halveringstiden for Bidens udtalelse bliver, at "alle nationer kan bestemme deres egen vej." Lad os huske på, at Trump i lang tid talte om, at det var en god ting, og ikke en dårlig ting, at have et godt forhold til Rusland og Kina – og forholdet til begge nationer

endte på et historisk lavpunkt i slutningen af hans embedsperiode. Og i mellemtiden har Biden-administrationens første militære angreb mod Syrien fundet sted, som en demonstration af at "USA er tilbage". En stor bekymring for Rusland er, at Trump-administrationen nægtede at bekræfte det princip, som Reagan og Gorbatsjov i 1985 blev enige om, at en atomkrig aldrig kan vindes og derfor aldrig må få lov at finde sted. Den russiske udenrigsminister, Lavrov, betonedede derfor i sin tale til den virtuelle nedrustningskonference i Moskva den 24. februar, at han overfor sin amerikanske kollega, Blinken, i en telefonsamtale den 4. februar, understregede nødvendigheden af at vende tilbage til dette princip. Lavrov betonedede ligeledes den russiske position, at NATO's praksis med "nuclear sharing" ("atomar deltagelse") krænker Traktaten om ikke-spredning af Kernevåben. "Atomar deltagelse" er en NATO-praksis, hvor igennem nationer, der ikke råder over atomvåben, som for eksempel Tyskland, holder jagerfly klar og uddanner soldater til at transportere amerikanske atomvåben, og i værste fald også kunne gøre brug af disse. Derfor må de amerikanske atomvåben bringes tilbage til amerikansk territorium, og infrastrukturen til en sådan anvendelse fra andre landes territorium elimineres.

USA er det eneste land af de i alt ni atommagter – fem af dem officielt – som man kender til, der stationerer atomvåben på andre nationers territorium. Skønsmæssigt er omkring 180-200 atombomber stationeret i Europa. Kun de mest hårdkogte atlantiske geopolitikere kan nære illusionen om, at disse atomvåben forøger vores sikkerhed; i værste fald betyder det modsat, at de lande, hvori de er opstillet, bliver til et ruinlandskab. Hvad fredsbevægelserne i begyndelsen af 80'erne stadig vidste, og som fik folk, på baggrund af mellemdistancemissilkrisen da Pershing II- og SS20-missilsystemerne, blot med et par minutters varslings tid, blev holdt i permanent beredskab overfor hinanden, til at demonstrere på gaderne, synes tydeligvis i dag at være forsvundet fra bevidstheden. I værste fald ville ikke en

eneste person i Tyskland overleve. Dette forandres heller ikke af prioriteringen af Indo-Stillehavsområdet, som har fundet sted siden Obamas "Pivot to Asia", og som også blev videreudviklet af USA's militær under Trump-administrationen i flere strategipapirer. "USA's Nationale Sikkerhedsstrategi" fra december, 2017, den "Nationale Forsvarsstrategi" fra januar 2018 og "Verificering af den atomare Opstilling" fra februar 2018, definerer Rusland og Kina som geopolitiske rivaler, der klassificeres som trusler mod USA's interesser og magt. Rusland og Kina klassificeres der som farligere end den internationale terrorisme.

Lyle J. Goldstein, professor ved USA's Naval College i Newport/Rhode Island og grundlægger af China Maritime China Studies Institute på samme sted, skrev for nylig i en artikel med overskriften: "Strategien for Indo-Stillehavsområdet er en recept på en katastrofe" (1), at denne politik er en ny udgave af USA's politik fra 1992. Det var den tid, hvor Dick Cheney og de neokonservative – blot ét år efter afslutningen af Sovjetunionen – forfulgte "Projektet for et nyt amerikansk Århundrede", og dermed idéen om at det under ingen omstændigheder kunne tillades, at en nation eller en gruppe af nationer kunne overhale USA, hverken økonomisk, politisk eller militært. Goldstein peger på, at Trump-administrationens forsvarsministerium, inden de forlod Pentagon, offentliggjorde "US Strategic Framework for the Indo-Pacific" (De strategiske rammer for USA i Indo-Stillehavsområdet), frem for at bevare disse dokumenter under lås og slå i 30 år, som ville være almindeligt. Goldstein formoder, at der bag dette gemmer sig en intention om at fastlægge Biden-administrationens retning, hvilket ville bringe USA på direkte konfrontationskurs med Kina, i sammenhæng med Taiwan – en krig som USA også kunne tabe, og hvor brugen af atomvåben ikke kan udelukkes.

Hans Kristensen fra Federation of American Scientists (Sammenslutningen af amerikanske Videnskabsmænd) pegede ligeså

på, at det præcist er denne dynamik af kompromisløs afskrækkelse, som opildner det atomare oprustningskapløb. Således har nyere satellitbilleder vist, at Kinas Folkehær, PLA, er i gang med kraftigt at udbygge træningsanlæg til deres missilstyrker. De viste også opbygningen af tunneler og siloer i forskellige størrelser, med den potentielle funktion at kunne skjule raketaffyringer, fordi Kina, pga. den militære konkurrence med USA i regionen, ikke længere kan være sikker på, om det i en reel situation ville have nok tid til at klargøre raketterne, for at kunne opretholde troværdigheden af den kinesiske afskrækkelse.

Hvis Præsident Biden virkelig mener det seriøst, at hver nation – altså også Kina og Rusland – selv kan bestemme deres egen vej, så må han forkaste Cheney-doktrinen, som ligger til grund for Indo-Stillehavspolitikken og satse på en virkelig ny begyndelse. Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, nævnte betingelserne for dette, i sin tale ved Lanting Forum om "Dialog og Samarbejde og Konflikt håndtering": Løgnene om Det kinesiske Kommunistparti og det kinesiske politiske system må få en ende, såvel som indblanding ift. Taiwan, Xinjiang og Hongkong; sanktionerne må løftes og en normal diplomatisk og kulturel udveksling må igen blive mulig.

Da det ikke kan udelukkes, at intentionen med USA's fornyede tiltrædelse i FN's Menneskerettighedskommission (UNHRC) består i at instrumentere debatten om menneskerettigheder for propagandistiske angreb på Rusland og Kina, bør man kort overveje hvad en rigtig definition af dette begreb er. Hvilken stat eller hvilket kontinent har gjort mere for menneskerettighederne – den, som har befriet 850 millioner mennesker fra fattigdom, og som gennem en disciplineret sygdomsbekæmpelse har kunnet begrænse antallet af dødsfald fra corona til 4636 (Kina), eller den, hvor fattigdommen stiger markant og hvor antallet af corona-relaterede dødsfald er steget til over en halv million (USA) eller over 839.000 (Europa)? Er retten til ikke at ville bære maske og ikke at

holde social afstand virkelig et sådant bevis på forsvaret af menneskerettigheder? Imens USA, Canada og Storbritannien hamstrede vacciner i et mange gange større antal end deres borgere, og EU diskuterer et eksportstop, har Rusland og Kina allerede afleveret millioner af doser til dusinvis af lande i udviklingssektoren. For dette bliver de så beskyldt for at føre "vaccine-diplomati", imens deltagelsen af EU-Frontex i de såkaldte "Pushback"-operationer mod flygtninge i Middelhavet tilsyneladende ikke fortjener en offentlig debat.

Det er på tide at opgive denne form for tvetydige målestok og hykleri. Vi må stoppe med det geopolitiske spil, der betragter Rusland og Kina som modstandere, og i stedet for dette tage fat på menneskehedens opgaver i fællesskab. I februar 2021, var det muligt for tre nationer at fuldføre deres Mars-missioner. Chefen for De forende arabiske Emiraters rumfartsagentur, Sarah al-Amiri (2), huskede verden på hvor ubegribeligt stort vores univers er. Statsoverhovederne i denne verden burde tage denne lære fra Fru Amiri til sig.

zepp-larouche@eir.de

1.

<https://www.lawfareblog.com/indo-pacific-strategy-recipe-disasters>

2. <https://www.youtube.com/watch?v=voqlWLAwXZ8>

LaRouche - faktoren i de

amerikanske relationer med Rusland og Kina

25. februar 2021 (EIRNS) – Vil præsident Biden følge i fodsporene af Mike Pompeo, præsident Trumps ubehageligt aggressive udenrigsminister, i de amerikanske forbindelser med Rusland og Kina? Det er spørgsmålet, som Vladimir Putin og Xi Jinpings regeringer stiller nu, en måneds tid inde i den nye administration i Washington. Planetens fremtid, hvad krig og fred angår, balancerer på en knivsæg.

Svaret ligger ikke hos enkeltpersoner eller i offentlige udtalelser – der har været mange og ofte modstridende udsagn i de seneste uger – men i dynamikken af den underliggende march imod krig, der drives af det bankerotte, transatlantiske finanssystem. Helga Zepp-LaRouche behandlede dette spørgsmål fra starten af i sin ugentlige webcast den 24. februar. Efter at have noteret, at Biden for nylig erklærede – både i hans taler ved G7 og under sikkerhedskonferencen i München – at han ikke ønsker konfrontation mellem Øst og Vest eller en ny kold krig, bemærkede Zepp-LaRouche:

”Så selvom jeg ikke ønsker at overdrive dette som sådan, må det ses i den sammenhæng, at forholdet mellem USA og Kina er det vigtigste strategiske forhold for menneskehedens fremtid. Af den enkle grund at dette er de to største økonomier, at Kina er involveret med Rusland i en strategisk alliance, og at det derfor er altafgørende ikke at have en konfrontation, og ikke fortsætte derfra hvor det stod i slutningen af Trump-administrationen, der var fuldstændig styret af 'Kina-baskere' som Pompeo, Navarro og deres slags”.

Zepp-LaRouche bemærkede, at Biden har en ny administration, ”så vi må se. Jeg foretager ikke på nuværende tidspunkt en vurdering af hans politik i forhold til Rusland og Kina”. Hun understregede også, at da præsident Trump først trådte til, “i

begyndelsen, i valgkampen 2016 og i hele den tidlige del af Trumps administration, sagde han mange gange, at det at have et godt forhold til Rusland og Kina er en god ting og ikke en dårlig ting. Men derefter så man, hvordan Trump mere og mere kapitulerede under det strategiske pres fra neokonservative og fra det militærindustrielle kompleks, især i forhold til Kina. I april sidste år begyndte han at bebrejde Kina for COVID og alle mulige andre ting. Så ved afslutningen af Trump-administrationen var forholdet med Rusland og Kina desværre på et historisk lavpunkt”.

Under udøvelse af et sådant pres over for både republikanere og demokrater i Washington af lejemorderne i det bankerotte internationale finanssystem, har både Beijing og Moskva altid været særligt opmærksomme på den klare, utvetydige stemme fra Lyndon LaRouche i USA, om at definere et nyt grundlag for USA's forbindelser med Kina og Rusland. For eksempel bragte 'China Youth Daily', den næstmest læste avis i Kina, som når et publikum på omkring 10 millioner mennesker, en hovedartikel i sin udgave den 24. juli 2009, baseret på et interview som man gennemførte med Lyndon LaRouche. Under titlen, "Det nuværende internationale finansielle system kan ikke reddes", rapporterede artiklen:

”LaRouche foreslår, at USA sætter det nuværende finansielle system under konkursbehandling og vender tilbage til det system, der blev oprettet af Alexander Hamilton, og gennem oprettelsen af en nationalbank begynder at udstede kreditter for at genoplive den amerikanske industri. På internationalt plan kan dette princip derefter udvides til verdensøkonomien ved hjælp af traktataftaler mellem suveræne nationer. Etablering af et internationalt system med faste valutakurser mellem valutaer vil bestemme prisen på råvarer, og traktataftalen vil give den nødvendige kredit”, fortsatte artiklen.

“LaRouche mener, at hvis USA, Kina, Rusland og Indien, som suveræne nationer, der omfatter verdens største landområde og

indeholder den største befolkning i verden, kunne finde sammen om en aftale om finansielle ordninger, ville dette straks give grundlaget for et nyt globalt finanssystem. LaRouche mener, at Asiens udvikling i fremtiden vil tage føringen i udviklingen af menneskeheden, og at Kina er nøglen til det eurasiske kontinent”.

I dag, 12 år efter disse bemærkninger, er det Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-organisationen der agiterer for denne politik af LaRouche.

Billede credits: Miguel Á. Padriñán from Pixabay

'Perseverance' er sikkert fremme på Mars; præcist på pletten og parat til at søge efter liv.

18. februar 2021 (EIRNS) – NASA's Mars-rover, Perseverance, programsat til at ankomme til Mars i eftermiddags, bragede ned gennem atmosfæren og landede kl. 15.55, EST, nøjagtigt efter planen. Det var femte gang, NASA med succes landede et rumfartøj på Mars. For første gang var amerikanske og europæiske rumfartøjer, der allerede var i omløb om Mars, målrettede og i nogle tilfælde omplaceret for at fotografere og filme fartøjets indrejse, nedstigning og landing.

Perseverance var i sig selv for første gang udstyret til at optage lydene [produceret af det danske firma DPA-mikrofoner] og nogle billeder af dets indrejse, nedstigning og landing (Entry Descent Landing). Det blev beskrevet som 'første gang vi har ører på en anden planet'. Inden for få minutter efter landingen havde Perseverance selv sendt billeder af sine omgivelser tilbage. Missionschefer forventer at modtage flere billeder i løbet af den kommende dag eller deromkring.

Under en briefing efter landingen rapporterede EDL-projektleder Al Chen med glæde, at Perseverance havde fundet en god "parkeringsplads" i Jezero-krateret, godt inden for dets målområde, og var landet med meget lille hældning (1,2 grader). 'Surface-teamet', der vil fungere indenfor en Mars-tidsramme synkront med deres marsbil er allerede på arbejde og tjekker marsbilens status, hvor dens elektriske systemer så godt ud lige efter landing. Marsbilen vil blive "pakket ud" – forskellige arme og instrumenter åbnes – i løbet af de næste par dage, og holdet begynder derefter at finde ud af, hvorhen den vil rejse og på hvilken rute, hvordan den undgår sandkrusninger og undersøger forskelle i terræn, når den kører ud for at finde et godt sted for en heliport til at teste 'Ingenuity', det første flyvende fartøj, der nogensinde er indsat på Mars.

Perseverance, kendt som "Percy" af hendes udviklere og beundrere, er et stort fremskridt i forhold til sin soldrevne forgænger på størrelse med en golfvogn. Percy vejer et ton og er på størrelse med en bil, og den er atomdrevet. (Holdet beskrev, hvordan der ikke længere er grund til at bekymre sig om, at der kommer sand på solpanelet.) Der er masser af pålidelig strøm til den toårige mission. Den understøtter avanceret udstyr, specielt designet til at søge efter liv på Mars.

Jezero-krateret er stedet for en gammel sø. Det blev udvalgt på grund af sin unikke status på Mars – efter tydeligt at have kanaler til ind- og udgang af vandet. Nær indgangen er en

meget rig "delta"-region, der anses for at være ideel til at finde Mars-mikroorganismer. Medlem af videnskabssteamet Matt Wallace beskrev stedets geologiske rigdom, og sagde at de har "år med videnskabelige undersøgelser" foran sig.

Et af de mest spændende træk ved denne mission er dens indsamlingssystem til at indsamle og opbevare overfladeprøver, der skal udvindes og returneres til Jorden i forbindelse med den første "tur-retur" Mars-mission, som må følge efter. Rørene, der bruges til at indsamle prøver, har været gennem en meget streng desinficeringsproces for at sikre, at alle fundne mikroorganismer rent faktisk ville stamme fra Mars.

Præsident Biden ringede for at lykønske holdet, og sagde at han ville lykønske dem personligt.

Billede: WikiImages from Pixabay

**Haste appel til præsident
Biden:
Tiden er inde til afgørende
handling for at imødegå**

truslen om folkemorderisk affolkning i Afrika

På engelsk:

Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip Tsokolibane, the leader of the LaRouche movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs, Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production, and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent

directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

“Through its participation in these continental and global initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines,” he said. “We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal.” (See her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military’s marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish

this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

POLITISK ORIENTERING den 29. januar 2021: Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer

Med formand Tom Gillesberg

Video: (via Zoom)

eller her på YouTube.

Lyd:

Verdens øjne er rettet mod den amerikanske højesteret – og Schiller Instituttets konference i weekenden

10. december (EIRNS) – Den retssag, som staten Texas har indbragt for USA's højesteret, fremstår som den afgørende juridiske slagmark for valgsvindlen i 2020, og alle dens konsekvenser for USA og verden. Begge sider bærer ved til bålet: i alt 18 stater har indgivet såkaldt 'amici' til støtte for Texas, og i dag indgav seks af disse stater også en anmodning om at gribe ind, hvilket indikerer yderligere stærk støtte til initiativet fra Texas. Ligeledes underskrev 106 republikanske kongresmedlemmer i dag en opfordring til at indbringe en strøm af 'amicus curiae' ('venner af domstolen') til støtte for Texas. På den anden side indgav 22 andre stater samt District of Columbia i dag en kort opbakning til de fire stater, der nævnes i Texas-sagen.

Ud over selve de juridiske argumenter i Texas-sagen, der både har substans og kendsgerninger, påpegede præsident Donald Trumps egen 'amicus-brief', der blev indgivet i går, det politiske spørgsmål om liv og død: "Vores land er dybt opdelt på en måde, som uden tvivl ikke er set siden valget i 1860. Der er et højt niveau af mistillid mellem de modstridende parter", hvilket påkalder sig højesterets indgriben.

YouTube har allerede taget forebyggende skridt for at forsøge at overtrumfe Højesterets forfatningsmæssige beføjelser ved at meddele, at det nu vil slette alt indhold, der vover at hævde, at "udbredt bedrageri eller fejl ændrede resultatet af det

amerikanske præsidentvalg i 2020". Hvorfor? Fordi "tilstrækkeligt mange stater har godkendt deres valgresultater til at afgøre hvem der er valgt præsident," som virksomheden arrogant udtaler.

Og hvad med højesteret?

Ligeledes opfordrer 'Lawyers Defending American Democracy' (LDAD), der udsendte et åbent brev med underskrifterne fra 1.500 nuværende og tidligere advokater, dommere, lokale og statslige formænd for amerikanske advokatforeninger, amerikanske advokater og advokatprofessorer, til at Trumps advokater sanktioneres og indstilles til disciplinærsager, for at vove at påstå at der var valgsvindel – et åbenlyst forsøg på at terrorisere advokater og true enhver dommer, herunder højesteret, der måtte træffe afgørelser på baggrund af sagens kendsgerninger.

Og hvad med behørig proces?

Dette stadig mere skingrende, jakobinske miljø forstærkes af de uhyrlige anti-kinesiske udfald fra udenrigsminister Mike Pompeo, der beskæftiger sig med det der kun kan beskrives som 'gule-fare-McCarthyisme'. Enhver der foreslår at samarbejde med Kina, også indenfor den akademiske verden, fordømmes som "ikke-amerikansk".

Væsentlige dele af Trumps støttebase er blevet suget ind i denne selvmorderiske anti-Kina-holdning, på trods af at de selvsamme fjender, der er ude på at stjæle det amerikanske præsidentskab, også står bag bestræbelserne på at vælte Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin. Faktisk viser EIR's pamflet, 'End the McCarthyite Witch Hunt Against China and President Trump,' sig at være helt korrekt.

Dette er et perfekt eksempel på den slags spørgsmål, der kun kan løses ved at ty til Nicholas Cusanus' metode med 'modsatningernes sammenfald' – ved at tænke som Beethoven og LaRouche – hvilket vil være det centrale tema for Schiller

Instituttets konference i weekenden. Som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har udtalt: Under betingelser med en systemisk sammenbrudskrise som i dag, kan ingen enkeltstående krise løses, medmindre man løser alle kriser.

Supreme Court Rejects Texas Case Vs Four Swing States

Dec. 11 (EIRNS)—In a short order released by the Supreme Court this afternoon, the Texas case challenging the results in four states, with Amicus briefs from 17 other states, from President Donald Trump, and a number of members of Congress, was rejected. “Texas has not demonstrated a judicially cognizable interest in the manner in which another state conducts its elections,” the court said, dismissing all other related claims as moot.

Trump versus Biden: Politiske forskelle

Den 26. november 2020 (EIR Strategic Alert, Wiesbaden) – I ugerne siden præsidentvalget, har Donald Trump, der forbliver præsident i det mindste indtil 20. januar 2021, taget et par beslutninger, der er direkte i modstrid med den politik, som Joe Biden har lovet at gennemføre. De vedrører spørgsmål af stor international betydning, herunder af økonomisk, militær og strategisk karakter.

Centralbankpolitik:

Den 19. november meddelte finansminister Mnuchin, at statskassen vil tilbagetage en stor del af de 454 milliarder dollars i skatteyderbetalte midler, der blev stillet til rådighed for centralbanken, Federal Reserve, i begyndelsen af marts som en håndsrækning til de finansielle markeder og

megabankerne. Og han bad om, at centralbanken afslutter en række af redningsprogrammerne. Talskvinde for Joe Biden, Kate Bedingfield, kaldte dette skridt "dybt uansvarligt", og hævder at det vil fratage små virksomheder den økonomiske hjælp de har brug for. Men den udtalelse er åbenlyst vildledende, idet Wall Street bankerne, der modtog midlerne ikke har lånt det ud til virksomheder og husstande (jf. SAS 43/20), i modsætning til hvad der var stipuleret. Bemærk at præsident Trump er den eneste store verdensleder, der har udfordret magten og "uafhængigheden" af en centralbank, på et tidspunkt hvor de andre store centralbanker rykker for at overtage investerings- og finanspolitik fra regeringer under den såkaldte "Great Reset" og globale 'grønne' aftale (jf. første nyhedsindslag ovenfor).

Klima-forandringer:

En af Trumps første handlinger som præsident var at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen, med dens ødelæggende virkninger den ville have haft på industriproduktionen. Joe Biden har netop udnævnt John Kerry som sin præsidentielle udsending for klimaet, og han vil sidde med i det Nationale Sikkerhedsråd. Som udenrigsminister for Obama/Biden-præsidentskabet hjalp Kerry med til at forhandle 'Paris-aftalen', og han lover, at Biden vil anvende den på "alle sektorer i den amerikanske økonomi". Han støtter fuldt ud både Green New Deal og World Economic Forums "Great Reset"-svindel.

Afslutning af permanente krige:

Den 17. november bekendtgjorde den nyudnævnte forsvarsminister, Christopher Miller, tilbagetrækning af amerikanske tropper fra både Irak og Afghanistan (jf SAS 47/20), et skridt som hans forgænger, Mark Esper, som Trump fyrede, havde modsat sig. Den mand, som Joe Biden har til hensigt at udnævne til udenrigsminister, Anthony Blinken, foretrækker at sende tropperne tilbage til Afghanistan, og har udtalt at præsident Obamas værste fejl var hans "undladelse af at angribe Syrien fuldstændigt".

Covid19:

Det Hvide Hus meddelte i sidste uge, at 40 millioner vaccinedoser mod Covid-19 skal være tilgængelige senest ved udgangen af året. Distributionsplaner er indsendt af alle relevante myndigheder med henblik på at muliggøre hurtig levering og brug. Men Biden-teamet forbeholder sig nu ret til at ændre disse planer, tilsyneladende for at forhindre Trump i at få kredit for succesen. Desuden meddelte Trump den 20. november adskillige skridt til at sænke priserne på receptpligtig medicin, især for 'Medicare'-modtagere, på trods af protester fra medicinalvirksomhederne.

Rumpolitik:

I 2019 gav præsident Trump NASA målsætningen om at vende tilbage til Månen inden 2024. Joe Biden har antydnet, at han går ind for straks at udsætte denne mission indtil mindst 2028. Med andre ord vil han sandsynligvis følge i Obamas fodspor og grundlæggende suspendere Månen-Mars-missioner.

Billede: Trump & Biden. Credits: Patrick Semansky, AP.
License: CC BY-NC 4.0

Trump ryster Pentagon, retter slag mod den permanente krigsfaktion

Det officielle Washington blev taget på sengen, da præsident Trump mindre end en uge efter valget fyrede forsvarsminister Mark Esper, og bragte Christopher Miller ind som fungerende minister. Mens Esper har været i 'bad standing' hos Trump, siden han offentligt erklærede sig uenig i præsidentens hævde af retten til at bruge militære tropper til

håndtering af hjemlige optøjer og voldelig hooliganisme i bycentre, går striden meget dybere end det. Den går til kernen af et problem, som Trump har været stillet overfor, siden han blev præsident og bekendtgjorde sine mål om at afslutte de "endeløse krige" såvel som Amerikas rolle som verdens politibetjent, hvilket krigshøgene blandt forsvars- og efterretningsmyndigheder og neokonservative i begge partier har modsat sig.

Den nye fungerende minister, Christopher Miller, tilsendte straks forsvarsministeriet et notat, der understøtter tilbagetrækning fra Afghanistan og sagde: "Vi er ikke et evigt krigsførende folk – det står i modsætning til alt hvad vi står for, og hvad vores forfædre kæmpede for. Alle krige må komme til ophør". Derefter, den 17. november, meddelte Miller officielt planen om at reducere de amerikanske tropper til 2.500 i henholdsvis Irak og Afghanistan.

Trumps træk udløste hysteriske reaktioner fra mange af dem, der i årevis har prøvet at fjerne ham. Tidligere CIA-direktør John Brennan er "så bekymret", at han opfordrede vicepræsident Pence og kabinettet til at fjerne ham under den 25. forfatningsændring! Han advarede om, at Trump "vil lange ud", hvorved han mener, at præsidenten kunne beordre en "fuldstændig frigivelse af efterretningsdokumenter for at fremme sine egne politiske interesser". Det er klart, at dette er alarmerende for Brennan, da det antages, at der blandt de nuværende hemmeligstemplede dokumenter er mange, som involverer ham i kriminelle handlinger, fra støtte til CIA-tortur og krigsforbrydelser (bestilling af drone-anslag på civile sammen med Barack Obama) til at presse på med den fabrikerede historie om russisk indblanding til fordel for Trump.

Det virkelige formål med Russiagate var, som vi har rapporteret, at forhindre præsident Trump i at arbejde sammen med Ruslands præsident Putin for at løse nogle af de farlige brandpunkter, der var blevet antændt af Brennan og hans

allierede gennem deres geopolitiske manipulationer.

At afslutte de "endeløse krige" i Mellemøsten, der blev igangsat under George W. Bush og optrappet under Barack Obama, har været et centralt tema for Trump. Han har konsekvent opfordret til fuld tilbagetrækning af amerikanske tropper fra regionen, herunder fra Afghanistan, som har udviklet sig til at blive nationens længste vedvarende krig. Forsvarsminister Esper advarede, ifølge en nylig rapport om et hemmeligt notat, mod yderligere nedskæringer i amerikanske landstyrker. Dette notat bekræfter den dybt forankrede modstand i militære kredse imod præsidentens intention.

Hvad Brennan og andre frygter, er at Trump stadig kunne udrense medlemmer af det permanente bureaukrati, der er loyale over for "det militær-industrielle kompleks", og afslutte det korrupte forhold mellem dræbere som John Brennan, og deres bagmænd, der driver virksomhedskartellerne.

En meget effektiv flanke, som Trump kunne udnytte, er at tilgive den tidligere NSA-tekniker Edward Snowden, hvilket han allerede har overvejet at gøre, og at ophæve anklagerne mod Julian Assange, grundlæggeren af WikiLeaks, der i øjeblikket dør langsomt i et fængsel i London, mens han afventer udlevering til USA. Disse to "whistleblowere" kunne derefter uden censur fortælle alt hvad de ved om det samlede overvågningssystem, der i dag drives af den såkaldte "dybe stat", samt afsløre løgnene om Russiagate.

Præsident for Smartmatic, admiral Peter Neffenger, er nu medlem af Joe Bidens overgangsteam. Han er også aktiv i Atlanterhavsrådet, en tænketank, der har været stærkt kritisk over for Trump, og hvis ledere var involveret i at fremme skrønen om russiagate og sabotere Trumps bestræbelser på at forbedre de amerikanske forbindelser med Rusland.

Billede: Kilde – Licens Public Domain Mark 1.0